

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JULY 22

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week of May, the third week in June, the first week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVIII Nr. 27 (5820)

2017. gada 22. jūlijs – 28. jūlijs

Kad sirds pilna, cilvēki iziet ielās Akmeņi augstu amatpersonu dārzā

13. jūlijā Jaunā konservatīvā partija (JKP) rīkoja divas akcijas. No rīta pie Ģenerālprokuratūras notika pikets, kuŗa dalībnieki pieprasīja ģenerālprokurora Ērika Kalnmeijera atkāpšanos. Piedalījās vairāk nekā simt lielākoties gados jauni cilvēki. Partijas *Progresīvie.lv* rīkotajā piketā cilvēki norādīja, ka „oligarchu sarunas” ir bijis pēdējais piliens pārliecībā par to, ka Ģenerālprokuratūra un Kalnmeiers nespēj tikt galā ar savu darbu. Tāpat piketētāji pauda, ka ir zudusi ticība tiesu varai Latvijā. Ģenerālprokurors pie protestētājiem neiznāca, bet pēcāk intervijā LTV atzina, ka atlūgumu iesniegt nedomā.

Tās pašas dienas vakarā JKP sakarā ar publiskotajām oligarchu lietas sarunām laukumā pie Rīgas pils rīkoja tautas sapulci par tiesiskumu.

Lielākā daļa sarīkojuma da-

saukļiem, mudinot uzlabot Latvijas politisko vidi pēc oligarchu sarunām. Sarīkojuma sākumā tika nolasīts manifests, kuŗa nolasīšanas laikā sapulcei pievienojās arī Valsts prezidents Raimonds Vējonis. Viņa ierašanās tika sagaidīta ar ovācijām. Manifestā tika izvirzītas prasības – Valsts prezidentam pieprasīt oligarchu sarunās iesaistīto ministru – satiksmes ministra Ulda Auģuļa (ZZS) un zemkopības ministra Jāņa Dūklava (ZZS) demisiju, Nacionālās Drošības komisijai un tieslietu ministram Dzintaram Rasnačam (VL-TB/LNNK) sniegt situācijas izvērtējumu no demokrātijas principu viedokļa un pieprasīt ģenerālprokurora Ērika Kalnmeiera paskaidrojumu par tiesisko nekompetenci valsts interešu aizstāvībā, savukārt tā iztrūkuma gadījumā, pieprasīt ģenerālprokurora atkāpšanos. “Vēstījums ir skaidrs un nepārprotams – mullāšanās un klusēšana vairs nevar turpināties. Ir jāseko skaidrai rīcībai, lai tauta atkal varētu uzticēties saviem priekšstāvjiem,” teikts paziņojumā. Partija uzsver, ka parakstīto dokumentu iesniegs Valsts prezidentam un gaidīs skaidras atbildes. JKP sola neklusēt, piebilstot, “nākamreiz būsīm vēl vairāk, ja reakcijas nebūs”. Sarīkojuma organizātoru manifestā uzrunāts Valsts prezidents Raimonds Vējonis un aicināts rīkoties izlēmīgi. Un norādīts – ja viņš nav gatavs izlēmīgai rīcībai, tad aicinājums atkāpties no amata arī viņam.

Raimonds Vējonis savā uzrunā aicināja “oligarchu sarunu” dalībniekus pašus vērtēt savu politisko atbildību, taču tika izūjināts un asi kritizēts, pieprasot no prezidenta skaidrāku un stingrāku nostāju pret “oligarchu sarunās” iesaistītajām personām.

(Vairāk lasiet
S. Benfeldes rakstā 11.lpp.)

Nāciju Grand Prix Rīga 2017

Pēc izciliem panākumiem Pasaules koŗu olimpiādas organizēšanā 2014. gadā, kas jau atzīta par līdz šim veiksmīgāko šī sarīkojuma vēsturē, Rīga ieguva tiesības rīkot Nāciju Grand Prix Rīga 2017 un 3. Eiropas koŗu olimpiādu, dodot iespēju Latvijai atkal spoŗi iemirdzēties pasaules koŗu mūzikas kartē, stiprināt valsts starptautisko tēlu, kā arī parādīt mūsu paŗu unikālās kultūras un koŗdziedāšanas tradīcijas.

(Vairāk lasiet 9. lpp.)

Foto: Kaspars Gardas

libnieku bija vecāka gada gājuma cilvēki, taču viņu vidū bija arī māmiņas ar bērnu ratiņiem, kā arī kāds mūzikants ar ģitaru. Uz tautas sapulci bija ieradies arī Rīgas domes Vienotības frakcijas priekšsēdis Vilnis Ķirsis, partijas *Latvijas attīstībai* valdes priekšsēdis un Rīgas domes deputāts Juris Pūce, juriste Ieva Brante, kā arī citi sabiedrībā pazīstami cilvēki.

Tautas sapulcē pie Rīgas pils sanākuŗie – aptuveni tūkstoŗis – turēja plakātus ar daŗādiem

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; 3RD WK - JUN;
1ST WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 149.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.
Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.Administratore ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.usKandas ziņas: Mārtiņš Štauers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**
Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laiksdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 149.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!Gada abonenti saņems bez maksas:
• četrus JAUNO LAIKS pielikumus;Laiks pa gaisa pastu Amerikā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā
Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs
Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00JAUNO LAIKS abonements četras avīzes
Gadā.....ASV \$20.00
Kanadā gadā.....ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

LASĪTĀJU BALSIS**Neaizmirstamas tikšanās
Dziesmu svētkos Baltimorā**Dziesmu svētkos ārpus mēģinājumiem, koncertiem un izrādēm notika bezgala daudz sirsniņu tikšanos. Tā *Jauno**Laika* redaktors Dainis Mjartāns satikās ar savu autori Aleksandru Malinovsku, attēlā kopā ar Raitu Eglīti. Savukārt

Aleksandra no Raita Eglīša rokām tikko bija saņēmusi ALAs Zelta Mūža biedra piešpraudi.

// FOTO: Raitis Eglītis

To „brīnumu” mēs cerējam un sagaidījam

Laikraksta LAIKS šī gada Nr. 25, 8. – 14. jūlija izdevumā redaktore Ligita Kovtuna raksta par brīnumu, ko viņa piedzīvojusi Baltimorā XIV vispārējos latviešu dziesmu un deju svētkos ASV.

Mēs, iepriekšējo gadu dziesmu svētku rīkotāji Klīvlāndē, Čikāgā, Indianapolē, Milvokos vai arī Toronto un Hamiltonā, cerējam

uz brīnumu, un tas patiešām arī ir noticis Baltimorā. Diemžēl šis piedzīvojums daudziem pagāja secen, jo dažādu apstākļu dēļ nebija iespējas tur aizbraukt.

Šādus svētkus rīkojot ASV un Kanadā, rīkotāji ir vienmēr cerējuši, ka tie izdosies visā spozmā. Tā arī šoreiz rīkotāji Baltimorā cerēja uz to labāko.

Palūkosimies mazliet pagātnē. Mēs, vecie un piedzīvojušie rīkotāji, gan pabrīnījāmies par to, kā var sarīkot vispārējos dziesmu un deju svētkus tik īsā laika sprīdī – vienā gadā. Mums vajadzēja vismaz trīs gadus, lai sarīkotu šādus liela apmēra svētkus. Plānošana prasa laiku un jāreķinās ar milzumu aprēķiniem – ienākumiem un izdevumiem, kā arī ar risku. Lai gan dažas organizācijas atvēlēja kādu summu svētku rīkošanai, daudz līdzekļu bija jāgādā tikai latviešu kopienai, kurā attiecīgā gadā notika svētki. Lai iegūtu līdzekļus, rīkojām koncertus, balles, izložes, izstādes un citus sarīkojumus. Apstākļi, bez šaubām, mainās no gada uz gadu, šobrīd arī Latvijas valsts materiālā ziņā atbalsta diasporas sarīkojumus.

Ieskatoties Baltimoras svētku lietā, jācildina jaunās un vidējās paaudzes rīkotāju pulciņš, kurš tikai pirms gada uzņēmās šos svētkus sarīkot, nebaidoties no neveiksmēm vai pat ignorējot iespējamās sarežģījumus, kas varētu rasties starplaikā.

Jau no paša sākuma likās, ka darbs vedas uz priekšu ar plānveidīgu rīcību. Informācijas darbs sekmējās nevainojami, sniedzot laiku pa laikam jaunu informāciju un paplašinot svētku programmu ar jaunām vēstīm. Jāmin gan, ka straujā attīstība elektronikas laukā, kāda nebija mums agrāk, svētkus plānojot, ir bijis liels atslōgs informācijas piegādei plašajai diasporas sabiedrībai.

Līdz ar to Baltimoras svētku rīkotāji ir pacēlušies trīs gadu svētku mērauklu dziesmu un deju svētku rīkošanām nākotnē.

No savas puses gribu gratulēt Baltimoras svētku rīkotājus ar Marisu Gudro kā atjautīgu un veiksmīgu vadītāju un priekšsēdi!

ILMĀRS BERGMANIS,
XI Vispārējo latviešu
dziesmu un deju svētku
ASV rīkotājs Čikāgā**LATVIJA – 2017**

Zemākās cenas lidojumiem uz Rīgu

ar visām lidfirmām no visām ASV pilsētām
* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā**VYTIS TOURS**40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363
Tel.: 718-423-6161, 1-800-778-9847, Fax: 718-423-3979
E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NET
Web site: www.vytistours.com**Riga Ven Travel Inc.****"Novēlu ceļojumiem bagātu vasaru!"**

Cataratas del Iguazú 06-04-2017

Zvaniet – INESE ZAKIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

No Vītola līdz Kuprisai – daudzveidīgā latviešu kameramūzika

XIV Dziesmu svētku Kameramūzikas koncerta atskaņas

DACE
APERĀNE

XIV Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku Kameramūzikas koncerts notika svētdienas 2. jūlija pēcpusdienā vienā no Baltimoras laikmetīgā mūzeja *American Visionary Art* augšējām izstāžu telpām, kas, pateicoties nelielai skatuvei, darbojas arī kā koncertzāle. Koncerta radošā un rosīgā mākslinieciskā vadītāja, flautiste Agita Arista no Bostonas, bija vēlējusies kameramūzikas programmā “parādīt un iezīmēt pēc iespējas vairāk latviešu komponistu, kuŗi mūs izved pa šo skaisto (latviešu akadēmiskās mūzikas) taku 120 gadu garumā.” Programmā iekļautos četrpadsmit latviešu komponistu skaņdarbus – no Jāzepa Vītola 1897. gadā sacerētā opusa klavierēm “Kapričais vals” līdz Anitas Kuprisai šai gadā komponētajām “Pagānu atmiņām” flautai un elektronikai – interpretēja divdesmit latviešu solisti un kameramūziķi, lielākā daļa profesionāli izglītoti, kā arī jauni, mūzikas augstskolās vēl studējošie instrumentālisti. Viņi bija mērojuši ceļu uz Baltimoru no Amerikas Austrumkrasta, tās dienvidiem un vidienes, kā arī no Kanadas un Latvijas, pierādot, ka latviešu kameramūzicēšanas tradīcijas Ziemeļamerikā ir arvien vitālas. Jaunās paaudzes mūziķu piedalīšanās liecināja par šo tradīciju nākotni un apmeklētāju pilnā koncertzāle – par klausītāju ieinteresētību latviešu kameramūzikas žanrā.

Glīti sakārtotās programmas lapīnās klausītājs varēja izlasīt komponista Pēterā Vaska īpaši šim koncertam veltītos sirsniņos vārdus: “Kameramūzika man ir vissvarīgākais žanrs, jo uzrunā klausītāju vispersoniskāk, visintīmāk, un arī no interpretā pieprasa vistiešāko līdzdalību mūzikas iedzīvināšanā. Lai mūzika jums visiem sagādā vis-skaistākos mirklus!” Programmā bija ievietoti arī citu koncertā pārstāvēto komponistu īsi citāti par komponēšanas radošo procesu. Uzzinām, piemēram, no Pēterā Aldiņa: „Man ļoti nepatīk moto ideja – jūtu, ka tas mani ietur šauros rāmjos.” Bet Pēteris Plakidis atklāj: „Es esmu komponists-kulinārs. Citu autoru mūziku klausoties, esmu gardēdis, pats savu – kulinārs.” Un Tālivaldis Ķeniņš: „Es nemeklēju jaunus lietas mūzikā, es meklēju jaunus ceļus, kā izteikt vecas idejas.”

Koncerta pirmo daļu pacilāti ievadīja Pēterā Vaska “Mazā vasaras mūzika” (1985) vijolnieces Unas Tones un pianista Rūdolfa Ozoliņa tembrāli krāšņā atskaņojumā. Abu mākslinieku izcilā saspēle izcēla opusa tautisko intonāciju gan dejiskās, gan melodiskās pasāžās. Sekoja Anitas Kuprisas nesen sacerētais, drāmatisks

skaņdarbs flautai un elektronikai “Pagānu atmiņas”, kuŗā arī varēja pamanīt latviešu tautas mūzikai radniecīgus elementus. Agitas Aristas tehniski spožais priekšnesums sakļāvās ar elektronikas skaņu paleti, kas veidoja mūzikālas asociācijas ar kādām senām burvestībām. Anita Kuprisa par savu mūziku izteikusies: „Mans pamatprincips kompozīcijā... ir aizkustināt cilvēkus – mudināt viņus izjust kādu emociju, pārdomāt kādu notikumu, pat ja tas izraisa izaicinājumu.”

Ar niansētu ekspresiju me-

Plakida nostalgisko miniatūru “Pusaizmirsta sentimentāla melodija” (1977), ar izsmalcinātu kospēli tēlaini interpretēja vijolniece Una Tone, čellists Juris Ķeniņš, fagotists Kārlis Vilciņš un koncertmeistare Kristīne Griffina.

Koncerta pirmajā daļā vēl izskanēja skaņdarbi no latviešu klasikas. Emīla Dārziņa “Melancholisko vals” (1904) maigi un pārdomāti interpretēja jaunā alta vijolniece Annija Kerno un pianiste Kristīne Griffina. Uz-augusi Ņujorkā, Annija Kerno tagad dzīvo Čikāgā, kur viņa

nistes Kristīnes Griffinas poētiskā interpretācijā. Kārlis Vilciņš nospēlēja solo pasāžas ar bagātīgu, izlīdzinātu toni visos fagota reģistros, kopā ar Kristīni Griffinu radot mistisku noskaņu, kas sasauca ar opusa iedvesmas avotu – Astrīdes Ivaskas dzejoli par jūru. Otru laikmetīgo opusu – Viktora Ritova “Viziju” flautai (2002), degsmīgi atskaņoja flautiste Ilona Kudiņa, akcentēdama šīs mūzikas dzeja elementus gan ar savu daudzveidīgo flautas spēli, gan ar kāju piesitot līdzī tamburīnam līdzīgam perkusi-

vienības valdes priekšsēdis.

Tuvojoties koncerta noslēgumam, īpaši Kameramūzikas koncertam izveidots stīgu kvartets – Silvija Padega Grendze (1. vijole), Laura Padega Zamura (2. vijole), Andra Voldiņa (alta vijole) un Juris Ķeniņš (čells) – atskaņoja Tālivalža Ķeniņa „Mazo svītu stīgu kvartetam” (1965) ar dinamiskām gradācijām opusa pirmajās divās daļās un ritmisku vieglumu trešā *Vivo* daļā. (*Autores piezīme*: Minēto opusu nesen ierakstīja Kanadā dzīvojošais *Saint John* stīgu kvartets savā tvartā “*Montage*”; *Leaf Music* izdevums, nr. 203).

Dziesmu svētku kamerorķestris ar tā degsmīgo mūzikālo vadītāju – čellistu Juri Ķeniņu, kuŗš mūzicēja ar pārējiem divpadsmit kamerorķestrī stīdziniekam, koncerta beigās nospēlēja Imanta Ramiņa piecdaļīgo Latviešu tautasdziesmu svītu (1972). Koncertmeistares Unas Tones dziedā vijoles spēle bija īpaši skaisti saklausāma pirmās divās apdarēs “Kas tie tādi, kas dziedāja” un “Ej, saulīte, drīz pie Dieva.” Kamerorķestrī skaistais un pilnskanīgais Svītas priekšnesums kļuva par koncerta kulmināciju un svinīgi izskanēja ar iedvesmoti nospēlētu I. Ramiņa meistarīgo “Pūt, vējiņi” apdari. Šīs pašas apdares versiju korim, *Latvijas* kultūras akadēmijas koris *Sōla* brīnišķīgi nodziedāja savā 2. jūlija vakara koncertā. Klausītāji sumināja visus Kameramūzikas koncerta dalībniekus ar aplausiem un ovācijām. Kā piedevu, kamerorķestris raiti nospēlēja Juŗa Ķeniņa apdari “Kur tu teci, gailīti”. Mākslinieki kavējās pēc koncerta kā viena sirsniņa mūzikāla ģimene, kuŗas latviešu kameramūzikas un mūzicēšanas saites bija atjaunotas un stiprinātas. Kamerorķestrī mūzicēja: 1. vijoles – Una Tone, Aija Tighe, Kirill Tighe, Augustins Tighe; 2. vijoles – Rasa Kumsāre, Silvija Padega Grendze, Laura Padega Grendze; Alta vijoles – Andra Voldiņa, Annija Kerno, Silvija Kristapsone; Čelli – Juris Ķeniņš, Linda Alļe-Murphy; Kontrabass – Andris Zvārgulis.

Pianiste Kristīne Griffina un mecosoprāns Laila Saliņa

cosoprāns Laila Saliņa, flautiste Ilona Kudiņa un pianists Rūdolfs Ozoliņš atskaņoja Pēterā Aldiņa agrīno četrdaļīgo ciklu “Logi” (1975). Lailas Saliņas dziedājums attēloja Linarda Tauņa dzejas mainīgās izjūtas no cerības līdz izmisumam ar izcilu artikulāciju un emocionālu spriedzi, atsaucot atmiņā šī opusa oriģinālās versijas pirmatskaņojumu pirms daudzziem gadiem Pirmo latviešu jaunatnes dziesmu svētku Jaundarbu koncertā (1975. gada 31. augustā Montrealas “*Place des Arts*” *Port Royal* koncertzālē), kad L. Saliņa to nodziedāja kopā ar klarinetistu Mārtiņu Aldiņu un autoru pie klavierēm. Bija aizkustinoši tagad Dziesmu svētku kameramūzikas koncertā Baltimorā sastapt vairākas latviešu mūzikas personības tieši no šī koncerta pirms 42 gadiem Montrealā – Lailu Saliņu, čellisti Lindu Alļi-Murphy, vijolnieces Lauru Padegu Zamuru, Silviju Padegu Grendzi, no Venecuēlas ieradušos komponistu Guntaru Geduli un toreizejā koncerta māksliniecisko vadītāju Andreju Jansonu. Vēl vienu laikmetīgo opusu no pag. gs. 70. gadiem, Pēterā

spēlēja altu *Civic Orchestra of Chicago*, bet vasarās piedalās Baltijas jūras filharmonijas orķestrī. Laila Saliņa ar samtainu toni nodziedāja Lūcijas Garūtas XX gs. trīsdesmitajos gados sacerētās romantiskās solo dziesmas “Nāc, dosimies droši!” (Gurdajam) un “Vakara blāzma” (autore dzeja), Kristīnes Griffinas izjusti nospēlētā klavieru pavadijumā. Koncerta pirmo daļu noslēdza Jāņa Mediņa vairāku skaistāko latviešu tautasdziesmu melodiju caurstrāvētā “Rapsodija” (1945). Agita Arista briljanti nospēlēja flautas virtuozi pasāžas un iejūtīgi izveidoja opusa introspektīvos posmus, rotaļīgā saspēlē ar Kristīni Griffinu pie klavierēm.

Pianists Rūdolfs Ozoliņš ievadīja koncerta otro daļu, aizrautīgi nospēlēdams Jāzepa Vītola šarmanto “Kapričo vals” ar teicamu stilu izjūtu. Pēc minētās miniatūras sekoja pāris mūsdienīgu mūzikas opusu, kas sacerēti no 1992. gada līdz 2005. gadam. Pirmais no tiem – Daces Aperānes “Jūŗavas” cikls (1992), oriģināli komponēts obojai un klavierēm, skanēja autores pārlikumā fagotam un klavierēm fagotista Kārļa Vilciņa un pia-

Komponiste Anita Kuprisa un flautiste Agita Arista // FOT: R. Douglas

jas instrumentam, gan žvadzinādama ap roku apsietus, sikus kareklišus. Trešais opus – Alvja Altmaņa 2005. gadā sacerētā “Romance” trompetei un klavierēm koši izskanēja pa koncertzāles plašo telpu, jaunā trompetista Benjamiņa Alļes mūzikāli saistošā interpretācijā kopā ar koncertmeistaru Rūdolfu Ozoliņu. Benjamiņš Alļe dzīvo Mineapolē, kur aktīvi mūzicē vairākos vietējos profesionālos orķestros, *Compass Rose Brass* ansambli un ir Minesotas latviešu koncertap-

16.-23. VII Nāciju
GRAND PRIX
2017 RĪGĀ
un
3. Eiropas
koru
olimpiāde

GRAND PRIX
European
Choir Games
RĪGA

ELEONORA
ŠTURMA

Gadskārtējais dzejnieka un žurnālista Ērika Raistera Piemiņas fonda pavasara sarīkojums

Ērika Raistera Piemiņas fonds jau vairākus gadus pēc kārtas Atzinības balvas pasniegšanas notikumu rīko Ņujorkas un apkaimes tautiešu iecienītajā Ņudžersijas latviešu biedrības sabiedriskajā centrā Priedainē. Sarīkojums veltīts ik pavasari izraudzītā žurnālistikas, literatūras un latvietības saglabāšanas darba izcilnieka/izcilnieces godināšanai. Šī gada ERPF balvas laureāte ir māksliniece, mākslas žurnāliste, jaunatnes audzinātāja un sabiedriskā darbiniece Linda Treija, kas sarīkojumā ieradās personīgi no savas attālās dzīves vietas Hjustonā, Teksasā.

savu slavējamo veikumu dēļ visiem pazīstamas kultūras un sabiedriskā darba darītājas. Sarīkojums bija neparasti labi apmeklēts. Īpaši iepriecināja dzīvā atsaucība no latviešu papildskolu skolotāju vidus.

Notikumu ievadīja „vecās valdes” priekšsēde Eleonora Šturma, kā allaž nolasot tradicionālo Ērika Raistera dzejoli par pavasari – dzejnieka iemīļoto gadalaiku. Ērika Raistera garīgo klātieni vēl jo vairāk iedzīvināja Kristīnas Putenes nolasītais izvēlums no Ērika Raistera sacerējuma „Bijušie cūkgani Rīgā”.

Positīvs pierādījums, ka groži

redaktora piemiņas saglabāšana, bet galvenā kārtā uzdevums atbalstīt un rosināt centienus žurnālistikā, literatūrā un vēsturē. Cik ilgi mūsu preses izdevumi pārdzīvos jaunas lasītāju paaudzes maiņu? Cik ilgi vēl iznāks latviešu grāmatas? Fonda spēkos nav apturēt pārmaiņas, bet Fonds centīsies atbalstīt un veicināt tos pozitīvos spēkus, kas nepieciešami, lai rakstnieks rakstītu un lai laikrakstiem būtu līdzstrādnieki un lasītāji.” Un Anita piebilda: „Toties šodien ir pagājuši četrdesmit seši gadi, un ERPF vēl joprojām darbojas. Par to varam pateikties mūsu

nējai valdei – priekšniecei Eleonorai Šturmai, Ritai Gālei, Bitītei Vinklerei-Blukis, Volde-māram un Irēnei Aveniem un Dacei Rudzītei!”

Sarīkojuma programmas „nagla” bija jaunās vadības pārstāves dzejnieces Sarmas Muižnieces Liepiņas referāts „Linda Treija: Naktspuņiņš prātīgi pītā ligzdā”. Pašas laureātes stāstījums pašai par sevi būtībā bija viņas daudzveidīgo, saistoši veidoto mākslas darbu un lielāku vai mazāku projektu attēli slidētēs – mūdienu „renesanses cilvēka” veikumu „kataloga” atrāde, saistoša un atjautīgi formulēta pašas

džeza un citu stilu apdarinājumā”. Neraugoties uz to, ka lielie dzīves vietu attālumi nepieļauj biežas samēģināšanas reizes, abu mūziķu priekšnesums bija tik saliedēts un nesavažotais kopmūzicēšanas priekšsēdes tik atrisīts – kaut arī pārpilns oriģināliem fantāzijas lidojumiem – , ka radās iespāids, it kā viņas kopā mūzicētu nakti un dienu. Priekšnesums izraisīja spontānus, sajūsmas pilnus aplausus.

Sarīkojuma saviesīgā daļa noritēja mājīgā gaisotnē. Dzīvīgu ienesa tradicionālā loterija, jo laimestos bija ne tik vien Daces Rudzītes ziedotais *Laika* abonements vienam gadam, bet arī ļoti bagātīgs jaunāko Latvijā izdoto grāmatu klāsts, kas tiktajos rosināja īpaši aktīvi ložu pirkšanu. Kā vienmēr, loterija sagādāja vērtīgu nemamu līdzekļu papildinājumu nākamā gada balvai un Fonda darbības turpināšanai. Liela pateicība pienākas Ņudžersijas latviešu literārās kopas dāsnībai, kas ik gadus palīdz valdei sagādāt bagātīgu cienasta galdu.

Atgriežoties pie ERPF vadības maiņas, der atgādināt, ka vecā valde Eleonoras Šturmas vadībā kopā ar citiem senioriem Ritu Gāli, Voldemāru un Irēni Aveniem un jaunākajām Bitīti Vinkleri un Daci Rudzīti ar dažām izmaiņām darbojusies jau kopš 2000. gada, un likās, ka tā (ar dažiem izņēmumiem) sasniegusi ievērojamu „senioritātes pakāpi”, tāpēc būtu pēdējais laiks vadību nodot jaunākiem gadugājumiem. Jaunajā valdē piekrituši darboties Anita Bataraga, Kristīna Putene, Indra Avena un Dace Rudzīte. Vēlēsim labas sekmes!

Klinklāva galerijas vadītāja Līga Ejupe un raksta autore Eleonora Šturma

Linda Treija un Indra Ekmane klātienē pirmo reizi satikās Baltimorā

Šī gada sarīkojumam bija vēl cits ļoti nozīmīgs uzdevums – Ērika Raistera Piemiņas fonda vadības grožu nodošana jaunāka gadagājuma vadībai. Fonda vadības uzdevumus turpmāk uzņems vidējās paaudzes pārstāves Anita Bataraga un Sarma Muižniece Liepiņa. Abas ne tik vien ar lielu pieredzi, bet arī

nodoti pareizās rokās, bija jaunizraudzītās vadītājas Anitas Bataragas saturīgā ievadrūna, kas ietvēra arī īsu Ērika Raistera Piemiņas fonda vēsturi. Anita atsaucā atmiņā tolaik Fonda valdes priekšsēža Henrija Moora teikto: „Ērika Raistera vārdā nosauktā fonda statūtos izteiktajos mērķos ir ne tikai dzejnieka un

iedvesmotai līdzšinējai valdei, kas aptvērusi, ka Fonda spēkos nav, kā toreiz rakstīja Henrijs Moors, spējas apturēt pārmaiņas rakstu pasaulē, bet caur Fondu atbalstīt un veicināt tos pozitīvos spēkus, kas arvien bagātina mūsu garīgo pasauli un saprašanu par Latvijas vēsturi un kultūru. Pateiksimies līdzsi-

autorei skaidrojumu pavadījumā, ļaujot skatītājiem iepazīt mākslinieces dotumu lielo daudzveidību un noderību latviešu kultūrlauka kuplināšanā.

Koncertdaļā dzirdējam dziedones un instrumentālistes Krišiti Skari (no Bostonas) un Silviju Grendzi (no Ņujorkas) programmā „Latviešu mūzika

VALDA LĒVENŠTEINA

“Virpulītis” sajūsmina līgotājus Denverā

Sestdien, līdzīgi kā iepriekšējos gados, šogad tieši pašā Jāņu dienas vakarā, Kolorado Latviešu kultūras centrā Denveras pievārtē bija rīkota Jāņu svinēšana. Centra pagalmā lielā aplī bija izvietoti daudzi galdi un visi pieejamie krēslī, jo bija sagaidāms, ka ieradīsies daudz līgotāju. Bija izsludināta arī bagātīga programma ar vietējās tautasdeju grupas “Virpulītis” un arī pazīstamās mūzikas grupas “Jūrmalnieki” uzstāšanos, vainagu pišanu un citām nodarbībām.

Tautasdeju grupa, ko nu jau vairākus gadus vada Aleks Humejumptewa, bija sagatavojusi dejas, ar kurām drīz pēc svētkiem brauca uz Dziesmu svētkiem Baltimorā. Grupā ir ap 20 dejotāju, no kuriem 9 pāri plūš vadītājs bija oficiāli pieņemti svētku programmai. „Virpulītis” pastāv jau ilgu gadus, bet īpaši pēdējā laikā Aleksim ir izdevies piesaistīt daudz jaunu dejotāju – gan nesen no Latvijas

atbraukušos, gan jauniešus, kas latviski nerunā, jo dejojot var saprasties arī angļiski. Par lielo rosību un kalpošanu latviešu sabiedrībai „Virpulītis” pirms dažiem gadiem saņēma ALAS Atzinības rakstu.

Tad nu šogad Jāņos, skatītāju ielenkti, dejotāji iepriecināja ap 100 līgotāju. Tas bija iepriekšējos Jāņos neredzēti liels skaits.

Īpaši skatītājus sajūsmināja dejas “Meita puišus dancināja”, kurā meita ar tautiskām jostām

drošsirdīgi vadīja četrus spēcīgus vīrus. Meitas lomu ar uzviju izpildīja vietējās draudzes māc. Helēne Godiņa, viena no iecienītākajām dejotājām.

„Jūrmalnieki” un vietējais koris, ko vadīja mācītājs Mār-

tiņš Rubenis, turpināja programmu, aicinot klātesošos dziedāt Jāņu dziesmas. Bija arī jāņumāte tautastērpā – Ināra Humejumptewa, kas līgotājus pacienāja ar pīrāgiem. Bet daudzos līgotājus pamieļot bija uzņēmusies centra priekšniece Raita Jergensena ar palīdzību, viņas gaumīgi sakārtoja visu atnestos groziņus, un gardumu pietika visiem. Par dzērieniem gādāja priekšnieces palīgs Pēteris Rāčenis, kam vakara gaitā bija jāpūpējas par papildu krājumiem, jo vakars bija silts un izslāpušo daudz.

Arī vainagu pišana izdevās lieliski, un trīs no skaistākiem vaināgiem saņēma godalgas. Izvērtēt vainagus bija viens no grūtākajiem uzdevumiem, jo vainagu bija daudz, un visi tik skaisti, bet arī šo pienākumu pēc iespējas taisnīgi izpildīja abi mācītāji.

Līgotāji atvadījās, novēlot dejotājiem laimīgu ceļu uz Baltimoru. Gaidīsim Jāņus atkal citad!

Līgotājas Denverā ar pašdarinātiem vaināgiem. Priekšā trīs balvu saņēmējas // FOTO: Jānis Ivirts

VILNIS
BAUMANIS

Tveicīgā 2. jūlija pēcpusdienā Baltimoras *Royal Farms* arēnā vairāki tūkstoši latviešu un viņu draugi, svētku omā noskatījās bagātīgu, labi sagatavotu tautasdeju uzvedumu. Skatītāji papildīja arēnas vienu pusi; pretējā pusē bija ierīkoti trīs apjomīgi ekrāni, kuŗos programmas laikā parādījās deju nosaukumi un skati no agrākiem dziesmu un deju svētkiem. Programmas pieteicēja Andŗa Zvārguļa iepazīstināti un skatītāju aplausiem sveikti, raitā solī laukumā ietecēja dejojāji – kopskaitā 778, pārstāvēdami 34 tautasdeju kopas. Viņi bija salidojuši no malu malām, no visiem ASV apgabaliem, no Kanadas, no Īrijas un no Latvijas.

Skanēja ASV un Latvijas himnas Evijas Slokas personīgi iekrāsotā izpildījumā, un pēc pieteicēja īsiem ievadvārdiem varējām veltīt uzmanību programmai. Tā bija rūpīgi izplānota, ar nolūku parādīt latviešu tautasdeju attīstību pēdējos simt gados – sākot ar Latvijas pirmās brīvvalsts laiku, kad cieņā bija tradicionālas, lauku novados pierakstītas dejas, ar dārziņu kā galveno figūru, – līdz mūsdienām, kad choreografi cenšas pagriezt dejojājus pretī skatītājiem un dejas paspilgtināt ar teātrāliem un komiskiem paņēmiem. No programmā ietilpinātām 24 dejām pirmās septiņas bija veltītas tradicionālajam pirmskaŗa posmam. Patika priecīgi un kustīgi nodejotais „Rucavietis”, skanīgas tautas mūzikas pavadijumā. Savukārt ar graciozu vieglumu izcēlās „Aglonas meiteņu deŗa”. Deŗas ¾ taksmeŗā allaŗ dod tikamu pārmaiņu no latviešu tautasdeŗas iecienītās polkas.

Aizvadītā gadu simta otrā pusē choreografi, gan trimdā, gan dzimtenē, sāka papildināt ierastos deŗu rakstus ar jauniem, oriŗinālākiem. No choreografiem ārpus Latvijas zināmu „zvaŗgznes” statusu ar saviem jauninājumiem ieguva Toronto *Diŗdanŗa* vadītājs Zigurds Miezītis, bet okupētajā Latvijā pazīstami kŗuva Harijs Sūna, Uldis Ņagata un citi. Latvijā šajā laikā modē nāca tautasdeŗu lieluzvedumi brīvā dabā, piedaloties tūkstoŗiem dejojāju, skatuviski vienādotos tēŗpos, ar deŗu skolās izkoptām kustībām. Baltimoras uzvedumā redzējam deviņas tolaik radītas deŗas. Saistīja Harija Sūnas choreografēta „Meita puīŗus dancināja” – kur katra meiŗa ar gaŗām tautiskām jostām savalda un savaldzina četrus puīŗus, gluŗi kā normālā dzīvē. Skatītājiem patika arī Ivetas Asones tradicionāli veidotā „Vidzemes polka”, raitā solī ar straujām dārziņu variācijām. Nedalītu piekriŗšanu izpelnījās

Ulŗa Ņagatas skaisti veidotā deŗa „Es mācēŗu danci vest”, ko deŗoja tikpat kā visi, piepildīdami deŗas laukumu un kustēdamies cēlā tecīņus solī, gan pa pāŗiem, gan dārziņā, kā latviskā menuetā. Tāda daiŗa un mierīga kustēšanās varēŗu bŗt piemērota senioriem, kam deŗojot vajag vairāk laika apdomāties.

pretī skatītājiem. Piemēram, Jāņa Poriņa darinātajā „Galdiņam bij četri stūrī”, dejojāji stājās gaŗās rindās, it kā atveidodami galda malas. Rindas un kolonnas veidojās arī Selgas Apses deŗā „Makaidu” – abām šīm deŗām izpelnoties spēcīgas aplausus. Mūsdienīgi teātrāla bija Guntas Skujas veidotā

it kā tautiska rok mūzika. Šīs deŗas jūtami atšķīŗas no tām, ko mūsu senči deŗoja savā pagalmā vai pļavā kāzu un Saulgrieŗu naktīs – mūsdienās tautasdeŗas kŗuvuŗas par skatuves deŗām. Un jāatzīst – tās kŗuvuŗas interesantākas.

Jau pērnā gadu simta otrā pusē choreografi sāka domāt arī

vecvecāki, un daŗkāŗt visas publikas uzmanību saistīja tieŗi kāds no vismazākajiem knīpām. Mūsdienu tautasdeŗām raksturīgs humors izpaudās tādā deŗā kā Lilitas Jansones veidotajā „Vēderiņŗ burkŗķ”, ar ko mazie dejojāji izpelnījās ovācijas.

Noslēgumā – dejojāju pilns laukums. Skatītāji un dejojāji ar aplausiem cildina sarīkojuma galveno vadītāju Astrīdu Līziņu, kas ar matēmatisku precīzītāti bija salikusi kopā šo lieluzvedumu: izplānojusi dejojāju uznācienus un nogāŗienus, kā arī kārtojusi simt citu detaŗu. Tad trīs tūkstoŗi kopā dzied „Daugav’ abas malas”. Dejojāji, saslēguŗies apŗos, ŗupojot kopīgā ritmā. Jaunākie, kam ŗie bija pirmie Dziesmu un Deŗu svētki, droŗi vien ŗo brīdī vēŗ ilgi paturēs sirdi un atmiņā.

Sarīkojuma puslāikā tika paziņoti uzvarētāji dienu iepriekŗ notikuŗajā Jaundeŗu skatē, kur 12 deŗu kopas – no kuŗām gandrīz puse no Latvijas – izrādīja 14 choreografu jaunradītās deŗas. Uzvarēja deŗu kopa *Oglīte* no Rīgas ar tās vadītāja Jāņa Marcinkeviŗa darināto deŗu „Sav’ māŗiņu dancot vedu”. Rīdzīnieki to nodemonŗēja lieluzveduma skatītājiem.

Kas uzvedumā varēja bŗt labāks? Nu – varbŗt bŗtu vajadzējis piekāŗt spoŗu „dienvidus saulīti” pie arēnas griestiem, kas ļautu visā pilnībā izplaukt tautastēŗpu krāŗņumam, kā arī dotu koŗāku mirdzumu rotām un dejojāju seŗām. Bet laikiem tādu luksu šādās arēnās acīmredzot izpelnās vienīgi Brjūss Springstīns vai bārdaini basketbolisti. Kas īpaŗi izdevās? Pirmkāŗt, sarīkojums bija priekŗzīmīgi noorganizēts, un otrkāŗt, laimējās piesaistīt veselas seŗas deŗu kopas no Latvijas, dodot mums iespēju apbrīnot ŗo dejojāju vieglo soli un izteiksmīgās kustības. Vairums jau no mazotnes mācoties deŗoŗanas skolās un vingrinoties gandrīz vai katru dienu, gatavodamies izrādēŗm un sacensībām. Viņi deŗo nudien skaisti, it kā viņus nesaistīŗu zemes pievilksanas spēks. Bet vai tamdēŗ zemāk vēŗtējami mūsu paŗmāju tautasdeŗu entuziasti, kas deŗo sava prieka pēŗ? Paŗmāju grupām ir cits ŗarms – nemākslota vienkāŗŗība, tautastēŗpu daŗādība, vēŗlēŗšanās ārpus Latvijas apliecināŗu savu piederību latvieŗu saimei. ŗis sajūtas uzviŗņoja, redzot dejojāju pulkā Gaŗezera vasaras skolas audzēkņus un apzinoties, ar kādu uzpurēŗanos viņi kopj savu latvietību. Paldies visiem! Baltimoras svētkos dejojāji ŗai malā un tai malā saplūda vienā veselumā, ar deŗas solīem veidodami kopīgu kaleidoskopisku latvisku gleznu par prieku skatītājiem.

Mazie dejojāji no Latvijas
// FOTO: Jānis Apinis

Deŗo Gaŗezera vidusskolas jaunieŗi // FOTO: Pēŗteris Alunāns

Lieluzveduma kopskats // FOTO: Pēŗteris Alunāns

Uzveduma pēdējā posmā redzējam deŗas, kas radītas gan Latvijā, gan tā dēvētajā „diāsporā” pēŗ Latvijas neatkarības atjaunoŗanas. Tās iezīmējās ar oriŗināliem deŗu rakstiem, tikpat kā atmetot ierasto dārziņu un bieŗi pagrieŗot dejojājus

„Gailis un vista”, kuŗā dejojāji ar knābājoŗām kustībām atdarināja minētos kŗts iemītniekus. Tāpat saistīja Viļņa Birnbauma „Tevis nepameŗu”, dejojājiem brīŗam augŗti cilāŗot kājas un kustoties lielēm, platiem solīem, kamēŗ skaŗruņos dimdēja

par vismazākajiem dejojājiem, zinādami, ka tie kādreiz izaugs lieli. Tā arī šajā programmā bija ietilpinātas vairākas bērniem domātas deŗas, ņemot vēŗā, ka bērni sastāda turpat treŗo daŗu no dejojāju kopskaita. Par bērniem īpaŗi lepni bija vecāki un

// FOTO: Ģirts Rība

Gaidīti viesi Gaŗezērā

ANDRA ZOMMERE

Nulle attapusies no Dziesmu svētkiem Baltimorā, Gaŗezera saime pie sevis sagaidīja Latvijas vēstnieku ASV Andri Teikmani ar kundzi Ingūnu Teikmani. Vēstnieka interese par Gaŗezeru radīja vēlmi iepazīstināt viņu ar ASV lielāko latviešu skolu – Gaŗezera vasaras vidusskolu – , kā arī ar Gaŗezera kvalitatīvajām mācību programmām jaunākiem skolēniem. Pusotras dienas apciemojums deva iespēju Gaŗezera programmu vadītājam satikt vēstnieku un parādīt savu vidi, bērņus dažādās nodarbībās. Teikmaņus iepriecināja GVV III klases sajūsma, dejojot tautasdejas, Biz-Biz bērņi jautrās rotaļās, kādas nometnes dalībnieces dāvināta aprobe un II klases izsmelošie jautājumi par diplomāta pienākumiem un dzīves veidu.

Ierodoties Andris Teikmanis stājās tautiešu priekšā, uzrunājot viņus šīs vasaras pirmajos “Mūžizglītībasursos”. Līga Ejupa, Klinklāvu galerijas vadītāja, ik gadus riko ceturtdienas vakara kursus vietējiem latviešiem un viesiem. Kursantus uzrunā dažādi speciālisti, kas tobrīd atrodas Gaŗezērā. Andris Teikmanis pastāstīja par savu pieredzi diplomātiskajā dienestā daudz gadu garumā. Vēstnieks ir Latviju pārstāvējis Eiropas Padomē, Vācijā, Krievijā, Lielbritānijā un tagad ASV. Andris Teikmanis bijis arī Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas Vālstis sekretārs. Klātesošie ar interesi klausījās par vēstnieka pieredzi dažādajās valstīs un uzdeva jautājumus par aktuālām tēmām. Šovasar vēl paredzēti kursi par dainām tagadnes skatījumā, par skolotāja ceļu no Latvijas uz Gaŗezeru, un tēlniece Rita Grendze stāstīs par savu darbu “100 raksti tiem, kas meklē gaismu”.

Piektdienas rīts sākās ar GVV rīta lūgšanu, kur vēstniekam bija iespēja sveikt 119 skolēnu un skolotāju ar laba vēlējumiem un veltēm. Pārējais rīts pagāja sarunās ar skolēniem, apcie-

mojot katru klasi un atbildot uz skolēnu uzdotajiem jautājumiem.

Pusdienas Teikmaņi paēda

ceļanaudām, tālab nodrošinot Gaŗezeram lielu daļu vajadzīgo mācībspēku. Jāpiemin, ka papildus Ārlietu ministrijas atbal-

80% no izdevumiem, kas saistās ar Latvijas skolotāju un audzinātāju darba vīzām.

Pēcpusdienā Gaŗezera pārējās

lēmieni. Šogad Gaŗezera sagatavošanas skolā gaida 61 skolēnu, Bērņi nometnē trīs posmos ir 87 skolēni, Bērņudārzs pulcinās 47 jaunākos bērņus savās telpās. Territorijas apskate atklāja, cik Gaŗezers ir milzīgs un cik daudz tajā darbojas un atpūšas latviešu cilvēku. Ir gan programmu darbinieki, skolēnu vecāki, ļaudis no ciema Latvija un viesi, kas visi apgrozās dažādās vietās. Iespaidīgi bija visi trīs mūzeji. Jautrs bija kantīnes apciemojums. Un ar prieku viesi “apstaigāja Latvijas robežu”. Gaŗezera vasaras vidusskolas teritorijā – Pētersona sporta laukumā – ir iezīmēta liela Latvijas valsts kartē. Tā ir izveidota 107 pēdu (32 m) platībā un godina Latvijas simtgades tuvošanos, šo karti izmanto vēstures un ģeografijas stundās. Projekta iniciators bija GVV skolotājs Artis Inka, kas vēstniekam parādīja šo lielisko projektu. Bija skaidri redzams, ka vasarā Gaŗezers kļūst par aktīvu latviešu centru, pievelkot daudz tuvu un tālu ciemiņus.

Pēc vakariņām Teikmaņa kungam ar kundzi vēl bija iespēja satikt Gaŗezera administrāciju, dažus padomes locekļus, programmu vadītājas, GVV skolotājus un audzinātājus pieņemšanā Lāču Annas paviljonā. Un no rīta, pirms došanās ceļā, Teikmaņi veltīja vairākas stundas sarunām ar Gaŗezera padomes un GVV vadību. Tika atbildēti uz vēstnieka jautājumiem par GVV programmas vēsturi, ilggadīgo devumu latviešu sabiedrībai ASV un Gaŗezera nākotnes vajadzībām. Pateicamies vēstniekam ar kundzi par Gaŗezeram veltīto laiku un interesi! Priecājamies un pateicamies par līdzšinējo sadarbību ar Ārlietu ministriju un Latvijas vēstniecību. Gaŗezera saime turpinās strādāt par labu nākamajām latviešu paaudzēm, lai īstenotu devīzi “Dievam un Latvijai”!

Viesi kopā ar GVV II klasi. Labajā malā GVV direktore Sandra Kronīte-Sīpola // FOTO: Antra Zommere

Teikmaņa kungs ar kundzi pusdieno kopā ar skolotājiem no Latvijas // FOTO: Antra Zommere

kopā ar skolotājiem no Latvijas, kas ieradušies mācīt GVV. Jau ceturto gadu Ārlietu ministrija atbalsta Latvijas skolotājus ar

stam, Gaŗezera vasaras vidusskolu trešo gadu saņem atbalstu no Sabiedrības integrācijas fonda. Piešķirtie 15 000 eiro sedz

mācību programmas, Sagatavošanas skola, Bērņi nometne un Bērņudārzs, iepazīstināja vēstnieku ar savu darbu un sko-

Amerikas Latviešu mākslinieku apvienības (ALMA) atzinības raksti XIV Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku mākslas izstādē Baltimorā

Tradicionāli Amerikas latviešu mākslinieku apvienība izrauga Dziesmu svētkos un citās izstādēs žūrijas komisiju. Komisijā darbojas mākslinieki un ALMA valdes locekļi, kuŗi nav ar saviem darbiem pārstāvēti izstādē.

Vēlamies izcelt mākslas darbus, kas tehniski, kompozicionāli un idejiski izceļas izstāžu kopskatā. Atzinības rakstu saņēmējam/ai nav jābūt ALMA biedram, kaut vienmēr mudinām ASV un Kanadas latviešu māksliniekus iestāties ALMĀ, atbalstīt mūsu darbu, izveidot profesionālu sadarbību un piedalīties ALMA gadskārtējā mākslas saietā septembrā beigās Katskiļu kalnos.

Šai Dziesmu svētku izstādē

ALMA žūrijas komisijā darbojas Maija Meirāne Šlesere, Uģis Nīgals un Sarma Muižniece Liepiņa.

ALMA valde ir izveidojusi trīs galvenās apbalvojamās katēgo-

“Ceļā uz Latvijas simtgadi” atspoguļojumu mākslas darbā apbalvojam Pēteri Šnori par eļļas gleznu “Mīlestības pravietis” – meistarīgu komponista Pētera

vojam Elizu Jēkabsoni par skulptūru “Atdzimšana”. Skulptūra veidota no saplākšņa (finiera plāksnēm) un tērauda.

Par pārliecinošu savas idejas

kaš diptihu uz koka.

Šai Dziesmu svētku izstādē žūrijas komiteja vēlas arī pieteikt papildus darbu īpašai atzinībai. Mūs sevišķi iedvesmoja Danielles Yurchinkonis “Digital C-print” ar nosaukumu “Ahead” – “Uz priekšu”.

Pateicamies izstādes kuratorēm Ligai Ejupei un Lindai Treijai, tehniskajam palīgam Imantam Ejupam un visiem māksliniekiem, kuŗi piedalījās XIV Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku mākslas izstādē, par savdabīgo devumu latviešu kultūras dzīvē.

ALMA žūrijas komisija: Sarma Muižniece Liepiņa, Uģis Nīgals, Maija Meirāne Šlesere

rijas; katrai atzinībai līdzī nāk neliela naudas balva.

Par veiksmīgāko svētku temas

Vaska portretu.

Par savdabīgu un drosmīgu skatījumu mākslas darbā apbal-

realizāciju mākslas darbā apbalvojam Lindu Treiju par dabu “Baltā grāmata”, jauktās techni-

RĪGA – NE TIKAI RĪDZINIEKA ACĪM

Ernests Dinsbergs, Mārcis Reinbergs. „Rīga jeb ziņģe par Rīgu un viņas dzīvi”.

Izdevējs: Biedrība *Atvērtās krātuves*, Rīga, 2017. 91 lpp.

JĀNIS ZĀLĪTIS, Dr. philol.

Biedrība *Atvērtās krātuves*, kas lasītājam jau pazīstama ar Andrieva Ezergaila grāmatu „Lapu agonija. Grāmata par Intu” (2012) un jo īpaši – ar pētniecisku rakstu krājumu „Caur velna zobiem. Vācu laiki šodien. 1941-1945. Esejas un pārdomas” (2015), kas piedzīvojusi arī atkārtotu izdevumu, laidusi klajā grāmatu „Rīga jeb ziņģe par Rīgu un viņas dzīvi”. Šo dzejdarbu 19. gadsimta 60. gados sarakstījis Mārcis Reinbergs, un pēc tam pārstrādājis un papildinājis tālāka ievērojamais kultūras darbinieks Ernests Dinsbergs. Tā ir labsirdīga humora garā sacerēta vēsturiska poēma, kas sižetiski veidota kā pastaiga pa Rīgu, tēlaini un detālizēti aprakstot pilsētas vietas (no centra – uz apkaimēm), ievērojamas ēkas, ielas un parkus, iedzīvotājus, notikumus, tradīcijas.

„Ziņģe par Rīgu” ir kultūr vēsturiski izziņošs izdevums par mūsu valsts galvaspilsētu iezīmīgā vēstures laikposmā, kad Rīga beidza pastāvēt kā cietoksnis un sāka nojaukt tās vaļņus, nocietinājuma mūrus, bastionus un cietokšņa vārtus. Vecrīgā noārdīja daudzas senās ēkas, noliktavas, vietā būvējot jaunas un veidojot tagadējā centra ielas. Tādā veidā Rīga kļuva par modernu rūpniecības, ekonomisko un kultūras centru ar atvērta tipa laikmetīgu plānojumu. „Ziņģe par Rīgu” sevi ieraudzījis visi pilsētas ļaudis un viņu priekšteči – dažādu tautību un dažādu sociālo grupu pārstāvji. Augošās pilsētas darbīgo, pārtikušo, godājamo, nereti arī laisko, viltīgo un uz izklaidēm kāro iemītnieku pulkā autori minējuši vāciešus, krievus, ebrējus, latviešus (kuņi, pēc 1867. gada oficiālās statistikas, sastādīja vien nepilnu ceturto daļu no rīdzinieku kopskaita). Autori ar cieņu un ieinteresētību apraksta ostas un fabrikas strādnieku, ugunsdzēsēju, strūdzinieku, tirgotāju, ierēdņu darbu. „Ziņģe par Rīgu” saistoši attēloti arī tautas svētki un tradīcijas, kolorīti iezīmējot dažādu etnisko kultūrzīmju klātbūtni multietniskās pilsētas sejā.

Zīmīgi tas, ka neviens no abiem grāmatas autoriem nav „Rīgas iedzimtais”, viņi ir ienācēji no Vidzemes (Reinbergs) un Kurzemes (Dinsbergs) pusēs. „Ziņģe” ir vēstījums, ko viņi, pabijuši tālāka visa modernā un „jaunlaicīgā” citadelē, par Rīgu stāsta saviem laikabiedriem citās pilsētās un laukos. Ik pa laikam vērstoties pie lasītāja ar vārdiem „lauku brāļi”, autori cenšas radīt pēc iespējas uzskatāmāku un pat nezinātājam vieglāk uztverā-

V. Z. fon Stefenhāgena Rīgas gravīra

mu dinamiskās lielpilsētas tēlu. Viņi rosina lasītāja iztēli, gan salīdzinot lauku un rīdzinieku ikdienas darbus, svētkus un sadzīvi, gan mēģinot izskaidrot tehnoloģiskos jaunievedumus, piemēram, ūdensvadu, gāzes fabriku, dzelzceļu, telegrafu. Šādās „skunstes lietās” mazzinošiem lauku ļaudīm industriālā laikmeta brīnumi tiek padarīti saprotamāki ar pazīstamām asociācijām, piemēram, par vilcienu tiek stāstīts: „Pa šīm slīdēm baru baros / Skrej ka rūc vien strēķos garos / Div’ trīsdesmits milžu rati, / It kā ēkas lieli, plati, / Cits pie cita piekēdēti, / Lab’uz braukšan’ ierīkēti. / Ne tiem zirg’, nedz vērši priekšā; / Vēl daudz pakas – podiem simtiem / Uzkrautas vagoniem rimtiem; / Tomēr ar šo smago svaru / Mašīne ar vagon’ baru / Skrej kā vējš tik viegli, aši / Pa tām glumām slīdēm knaši, / Vadīti no ugun’ tvaika. / Tādas skunstes mūsu laikā!”

Autoru redzeslokā ir arī sabiedriskās ēkas un institūcijas – rāte, policija, veikali jeb bodes, tirgi, laukumi, osta, stacija, fabrikas, slimnīcas, baznīcas, to profesionālās funkcijas. Te stāstīts par zīmīgiem vēsturiskiem notikumiem, plūdiem, ugunsgrēkiem, aprakstot arī veidus, kā pilsētnieki ar tiem cīnījušies.

Jau tūlīt pēc publicēšanas „Ziņģe par Rīgu” kļuva populāra gan pilsētas, gan lauku vidē, ātri folklorizējoties. Par to vēlāk savā vēsturiskajā lielromānā „Rīga” raksta arī Augusts Deglavs, pat citējot atsevišķus „Ziņģes” fragmentus. Var atzīmēt, ka 19. gadsimta vidū Ernests Dinsbergs (1816 – 1902) bija pats populārākais

latviešu autors, par viņa personības daudzpusību liecina vairāk nekā trīssimt publikāciju gan dzejā, gan prozā, gan publicistikā gandrīz vai visos tālāka preses izdevumos un vairāk nekā simt dažāda rakstura grāmatu. Daudz no E. Dinsberga rakstītā saglabājies tikai rokkrastos, un arī mūsdienās izdodas atrast līdz šim vēl nezināmus E. Dinsberga darbus. Kā jaunāko var minēt viņa pēdējā dzīvesvietā – Sarkandaugavā, Tiltas ielā 30 – uzieto „Par Kurzemes dziesmu grāmatām un viņu dažādām pārļošanās”. Ar mērķi izglīt latviešu zemniekus un tādējādi vairo tautas labklājību viņš tulkojis arī daudzus ārzemju autoru darbus, iespē-

jams, arī J. V. Gētes „Faustu” (jau pirms Raiņa un Aspazijas), uz ko savulaik norādījis arī J. Poruks.

Ziņas par Mārci Reinbergu (1826 – 1861) ir skopākas. Dzejnieks, dzimis Valmierā, rakstītprasmi apguvis mājās, 19. gadsimta 50. gados pārnācis uz Rīgu un sācis publicēties laikrakstos *Mājas Viesis* un *Latviešu Avīzes*. Rakstījis dzejoļus ar reliģisku un humoristiski drastisku ievirzi. Pēc M. Reinberga nāves E. Dinsbergs „Ziņģi par Rīgu” pārstrādāja un papildināja, ieviešot tajā jaunus motīvus un sižeta līnijas, kā arī izveidoja ziņģes tematisko sadalījumu. 1 324 rindu „Ziņģe par Rīgu” iedalīta sešās nodaļās: 1) vispārējs Rīgas apraksts; 2) jaunceltnes, Daugava, Daugavmala; 3) „skunstes lietas” – telegrafs, vilciens, tvaika kuģi, fabrikas, ūdensvads; 4) atpūtas un izpriecu vietas (dārzi, cirks u.c.) un svētki; 5) dzīve priekšpilsētās; 6) lauku un Rīgas dzīves salīdzinājums.

Poēmā daudz pieminēti tālāka ielu, parku, iezīmīgu ēku, vārtu, tiltu, Rīgas tuvāko apkaimju (Kēngerags, Zaseslauks, Āgelskalna sils, Gūtiņciems u.c.) nosaukumi. Grāmatas izdevumu noslēdz „Arhaismu un retāk lietotu vārdu un vietu rādītājs”, kam pamatā „Ziņģes par Rīgu” 1975. gada izdevumam sagatavotais Aleksandra Jansona pētījums. Plašākam lasītāju lokam mazzināmā, politiski represētā bibliotekāra un arhivista Aleksandra Jansona (1916 – 1991) vārds zināmā mērā tika rehabilitēts un atgriezās kultūr vēstures aprītē tikai nesen – savas simtgadu jubilejas reizē, kad Latvijas Nacionālās bibliotēkas rīkotajā izstādē „Simtgadnieks, kas izglāba Rīgas vēsturi” varējām pārliecināties par viņa augsti profesionālo pētniecisko un pilsonisko devumu Latvijas kultūrvēsturē, daudzu arhitektūras pieminekļu apzināšanā un saglabāšanā. Aleksandra Jansona veikumu savā tematiski izvērstajā priekšvārdā „Rīga pirms Augusta Deglava un Aleksandra Čaka” akcentējusi arī grāmatas zinātniskā konsultante profesore Ausma Cimdiņa.

„Rīga jeb ziņģe par Rīgu un viņas dzīvi” veidota mākslinieciski greznā suvenīrizdevuma formātā (māksliniece Līga Delvera), iespiesta augstvērtīgā poligrāfiskā kvalitātē (uzņēmums „Arctic Paper”) un ilustrēta ar oriģināliem 19. gadsimta vidus Rīgas attēliem – litogrāfijām un fotografijām no Rīgas vēstures un kuģniecības mūzeja krājuma.

Rīga

I

*Rīga! Rīga! Tā dažs saukā,
Tur tie lepnie kungi braukā,
Freilenes un dāmas staltas,
Kuplas, platas, sarkanbaltas.
Spožiem ratiem sajūdz priekšā
Trekņus zirgus, tad sēž iekšā,
Zīdiem, samtiem izģērbusies,
Daži – mīļi saķērušies.
Kučieņi ar bārdām lielām
Sēž uz buka, laiž pa ielām
Šurp un turp, ka rīb un brišķē,
Un ar pātagām uzplišķē.
Ja kāds priekš’ uz ielas staigā,
Tad „E-hē!” tam virsū klaigā.
Un pa ielu malām kājām
Gar tām lielām, staltām mājām
Kājīnieki tādi paši –
Izgērbusies staltī, braši,
Visur bars steidz pakaļ baram
Tā, ka nevar tikt ne garām.
Visi tek ar mudru dūšu,
It kā šodien tiem uz mūžu
Būtu mantas jāiekrājas,
Šeit un tur lai labi klājas.*

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Rīgā sākusies

Eiropas koņu olimpiāda un Nāciju Grand Prix Rīga 2017

Ar atklāšanas ceremoniju Latvijas Nacionālajā bibliotēkā 16. jūlijā sākas Nāciju Grand Prix Rīga 2017 un 3. Eiropas koņu olimpiāda, kas nedēļas garumā atkal padara Rīgu un Latviju par pasaules koņu mūzikas galvaspilsētu.

Atklāšanas ceremonijā olimpiādas dalībniekus ar uzrunu sveica Valsts prezidents Raimonds Vējonis, Rīgas domes izpilddirektors Juris Rādzevičs un vācu kultūras organizācijas *Interkultur* prezidents Ginters Tičs. Pēc svinīgajām uzrunām un dalībvalstu karogu parādes kopā ar Latvijas koriem dziedāja koņi no Apvienotās Karalistes, Ķīnas, Šveices, Krievijas, Dienvidāfrikas un Dānijas, kas katrs uz Latviju atbraukuši ar savu tautasdziesmu. Atklāšanas ceremonijas laikā šo dziesmu nošu materiāls tika dāvināts Latvijas Nacionālajai bibliotēkai, simbolizējot kultūru apmaiņu un vienotību cilvēkus visā pasaulē. Ceremonijas dalībniekus priecēja arī etnomūziķe Kristīne Kārkle un komponists Raimonds Tiguls. Atklāšanas ceremonijas režisors bija Ugis Brikmāns, mākslinieciskais vadītājs – Romāns Vanags.

Olimpiādā pasaules līmeņa koņu sacensībās, konkursā "Eirovīzijas gada koris 2017" un Dziesmu un deju svētku ieskaņas koncertā piedalīsies vairāk nekā 150 koņu un 10 000 dziedātāju no visas pasaules, kopā pārsvārot 39 valstis. Skaistākajās Rīgas un Latvijas koncertzālēs, baznīcās, parkos un skvēros notiks koņu konkursi desmit dažādās koņu dziedāšanas kategorijās, izcilu pasaules līmeņa diriģentu meistarklases, dalībnieku gājiens, čempionu un draudzības koncerti. Paredzēta arī virkne bezmaksas brīvdabas koncertu Rīgas parkos uz esošām un īpaši veidotām skatuvēm. Līdzās plašajam bezmaksas sarīkojumu klāstam izskanēs arī īpaši veidotas koncertprogrammas Rīgas Domā un Arēnā Rīga.

Nāciju Grand Prix Rīga 2017 un 3. Eiropas koņu olimpiādas laikā 22. jūlijā notiks jauns televīzijas konkurss amatieru koņiem "Eirovīzijas gada koris 2017". Konkurss deviņu Eiropas valstu amatieru koņi izpildīs sešas minūtes garu izvēles programmu bez pavādjuma. Koņi tiek aicināti izpildīt savas valsts tautasdziesmas, taču tie var uzstāties arī ar ļoti sarežģītiem laikmetīgās mūzikas skaņdarbiem. Sarīkojumā no Latvijas piedalīsies koris *Spigo*, kā arī Austrijas koris *Hard – Choir Linz*, Beļģijas koris *Les Pastoreaux*, Vācijas koris *Jazzchor Freiburg*, Slovēnijas koris *Carmen Manet*, Lielbritānijas koris *Cor Merched Sir Gar*, Bēlas Bartoka vīru koris no Ungārijas, Igaunijas Televīzijas meiteņu koris un Orhūsas Akadēmiskais koris

no Dānijas. Dalībnieku sniegumu vērtēs britu komponists Džons Raters, latviešu mecosoprāns Elīna Garanča un šveiciešu diriģents Nikolass Finks. Konkursu vadīs *Grammy* balvas laureāts Ēriks Vitkers. Romāns Vanags sacīja – lai gan konkursā nenotiks Eirovīzijai ierastais skatītāju tiešraides balsojums, interesentiem sociālajos tīklos būs iespēja izteikt savu viedokli un prognozēt iespējamus uzvarētājus.

Izstājas no Vienotības

Ints Dālderis, Ilze Viņķele, Lolita Čigāne, Andrejs Judins, kā arī Aleksejs Loskutovs uzrakstījuši iesniegumus par izstāšanos no partijas *Vienotība*. Šie deputāti turpinās darboties *Vienotības* Saeimas frakcijā, sacīja Viņķele. Tādu pašu nostāju pauda vēl vairāki no šiem deputātiem. No partijas aizejošie politiķi tikās ar frakcijas vadītāju Solvitu Āboltiņu. Viņa sacīja, ka frakciju veido no viena saraksta ievēlētie politiķi, un pašlaik nav lielu ideoloģisku nesaskaņu saistībā ar jautājumiem, ko tagad risina frakcija. Arī partijas valde rekomendējusi frakcijai strādāt kopā, šādam viedoklim piekrit arī Āboltiņa personīgi. Frakcijā diskusijas ir iespējamas, tomēr Āboltiņa prognozēja, ka deputāti turpinās strādāt vienoti, lai nodrošinātu politisko stabilitāti un reālizētu valdības mērķus. Judins uzsvēra, ka šie deputāti turpinās strādāt konstruktīvi un atbalstīs valdību. Viņš pastāstīja, ka pašlaik tiek strādāts pie jauna politiskā spēka izveides, taču pagaidām aturējās nosaukt iesaistītos cilvēkus.

Savukārt Čigāne akcentēja, ka Latvijas politiskajā spektrā ir pieprasījums pēc centriskās partijas ar ļoti skaidru proeiropeisku piedāvājumu. Politisko spēku iecerēts dibināt līdz vasaras beigām, un pašlaik ikkatrs ir aicināts piedalīties un līdzdarboties politiskajā procesā, piebilda deputāte. Dālderis sacīja, ka būtu gatavs pievienoties kādam jaunam politiskajam spēkam, taču pats nebūšot tā dibināšanas organizators.

Minētie deputāti jau iepriekš vairākkārt pauduši atšķirīgu pozīciju no *Vienotības* vadības, īpaši valdības veidošanas procesā, kad Viņķelei tika pārņemta *Vienotības* premjera amata kandidāta virzīšanas bloķēšana. Toreiz opozicionāru vidū bija arī Veiko Spolītis, kuņš strādā *Vienotības* frakcijā, bet no partijas ir izstājies pēc skandāla, kas bija saistīts ar braukšanu reibumā. Taujāts, kāpēc Spolītis vairs netiek minēts kā viņu domubiedrs, Dālderis vien atteica, ka "nekas nav noticis", vienkārši dažos jautājumos esot atšķirīgi viedokļi. Neoficiāli citi politiķi gan pieļauj, ka šāda situācija varētu būt saistīta ar Spolīša ne pārāk veiksmīgo darbu, vadot pretkorupcijas parlamentārās izmeklēšanas komisiju.

Spēku dzīvot dod mīlestība uz Latviju

Garīgs spēks ir pārāk par naudu, labestība ir stiprāka par ļaunumu – šādas atziņas izskanēja no Latvijas senioriem, kuri 15. jūlijā bija pulcējušies Rundāles pilī uz Latvijas pirmo simtgadnieku sali-

dojumu. Šobrīd Latvijā ir 42 cilvēki, kas šogad jau nosvinējuši vai vēl svinēs simt gadus, un 35 no viņiem satikās Rundāles pilī.

Valsts prezidents Raimonds Vējonis aprunājas ar Latvijas simtgadniekiem // Foto: Einārs Binders

Latvijas līdzaudži – 35 simtgadnieki – Rundāles pilī ieradās pa Mūzikas aleju, kurā viņus sumināja pūtēju orķestri, folkloras kopas un citi mūzikanti no dažādiem Latvijas novadiem. Pili viņiem bija sarūpēts svinīgs koncerts, viņi skatījās fragmentus no Latvijas simtgadei veltītās filmas "Piedzimt kopā ar Latviju", kuŗas varoņi ir daudzi no viņiem, tāpat ierakstīja savu vēlējumu Latvijai "Tautas saimes grāmata". Visi atzina – šodien jūtas kā skaistos un sirsniņos svētkos. Kopumā gadsimta garumā piedzīvots un pārdzīvots ļoti daudz, bet spēku vienmēr devusi mīlestība pret dzīvi un arī Latviju.

Simtgadniekus un pārējos viesus priecēja koncerts, kuŗā uzstājās vīru koris "Absolventi", bērnu vokālais ansamblis "Dzeguzīte", operas soliste Kristīne Gailīte, dziedošie aktieri Rūdolfs Plēpis, Jānis Paukštello un Andris Bērziņš, kā arī citi mākslinieki. Rundāles pils piedāvāja iespēju salidojuma dalībniekiem – baudīt atjaunotās Rundāles pils krāšņumu, arī rožu dārzu un parku skaistumu. Ceļā uz pili katram bija jāiziet caur mūzikālo aleju, un varēja priecāties par dažādu laiku populārām melodijām Latvijas pašvaldību mākslinieku izpildījumā.

Salidojumā tika prezentēta "Tautas saimes grāmata", kas arī ir pilsoniskā iniciatīva valsts simtgadei – grāmata tiek rakstīta ar roku un ikkatram ir unikāla iespēja ļoti personiski uzrunāt valsti, uzticēt Latvijai tās simtgadē savu piedzīvoto un pārdzīvoto, paskatoties uz savu dzīvi Latvijas valsts 100 gadu pastāvēšanas kontekstā. Sarīkojumā īpaši tika izcelti vēljumi Latvijas nākotnei, ko rakstījuši salidojuma dalībnieki simtgadnieki.

"Latvijā, tu vienīgā manas īstenās vērtības mērs," tik personiski savas attiecības ar Latviju izjūt salidojuma dalībniece Lidija Burčaka. Kā smagāko laiku savā dzīvē viņa atminas kaŗa gadus, bet kā skaistāko – darbu skolā. Man ļoti patika būt ar bērniem, un man arī bija skaists mācību priekšmets – dziedāšana, kas dod visvairāk cilvēkam," teica Lidija Burčaka. Jautāta, kas palīdz nodzīvot tik skaistu, garu mūžu, sirmgalve atzina: "Kustības, un nerunāt ļaunu, bet labu. Vislielāko ļaunumu uzvar labums vai labestība. Ļaunums nav spējīgs labestībai turēties pretī."

No Rucavas puses uz salidojumu atbraukusi Margieta Stikāne par savu spēka avotu sauc dzīvi

laukos. Vēl tagad viņa pati rosās pa savu dārziņu, jo dēls un mazbērni dzīvo pilsētā, un Latvijai vēl garīgi atdzimšanu: "Lai Latvija paliktu pati par sevi, lai mēs paši par sevi varētu noteikt, un lai nenāktu svešas kājas. Un cilvēki netiektos tik daudz pēc naudas, bet vairāk pēc garīgām vērtībām."

Rīgā viesojās Azerbaidžānas prezidents Alijevs

Rīgā vizītē bija ieradies Azerbaidžānas prezidents Ilhams Alijevs. Valsts prezidents Raimonds Vējonis, tiekoties ar Alijevu, pārrunāja abu valstu divpusējo attiecību attīstību, sadarbību ar Azerbaidžānu Eiropas Savienības Austrumu partnerības ietvaros, kā arī starptautiskās aktualitātes.

Valsts prezidents Raimonds Vējonis sasveicinās ar Azerbaidžānas prezidentu Ilhamu Alijevu

Vizītes laikā tika parakstīta stratēģiskās sadarbības deklarācija, kā arī nozaru sadarbības līgumi izglītībā, transportā un būvniecības uzraudzībā. Azerbaidžānas prezidentu pavadīja uzņēmēju delegācija. Notika arī Latvijas-Azerbaidžānas biznesa forums.

Latvija vēlas stiprināt sadarbību ar Azerbaidžānu transporta jomā, īpaši, starptautiskā transporta koridora Ziemeļi-Dienvidi ietvaros, preses konferencē pēc tikšanās ar Azerbaidžānas prezidentu Ilhamu Alijevu sacīja Valsts prezidents Raimonds Vējonis. Valsts prezidents norādīja, ka Azerbaidžāna ir nozīmīgs Latvijas partneris un abu valstu divpusējās attiecības ir ciešas un draudzīgas. Pirms preses konferences tika parakstīta abu valstu stratēģiskās sadarbības deklarācija, ko Vējonis novērtēja kā ļoti nozīmīgu impulsu abu valstu divpusējo attiecību stiprināšanai. Starp Latviju un Azerbaidžānu tika parakstīti nozaru sadarbības līgumi izglītībā, transportā un būvniecības uzraudzībā. Valsts prezidents uzsvēra, ka šie līgumi padziļinās abu valstu divpusējās attiecības, savukārt Latvijai-Azerbaidžānas biznesa forums un biežās abu valstu amatpersonu savstarpējās vizītes, ļauj cerēt uz jauniem ekonomiskās sadarbības līgumiem.

Latviešu rokdarbnieču augstās vietās starptautiskās zeķu adīšanas sacensībās

Latviešu rokdarbiece **Vanda Podiņa** ieguvusi dalīto pirmo vietu starptautiskā zeķu adīšanas sacensībās (čempionātā) Lietuvā, liecina Latvijas Nacionālā kultūras centra (LNKC) mājaslapas informācija.

Starptautiskais zeķu adīšanas sacensības notika Lietuvas Radvilšķu kultūras centrā, konkursā

piedalījās 54 adītāji. Latviju šogad pārstāvēja Tautas un lietišķās mākslas studijas *Bārbele* pārstāve Podiņa, Spāres tautas lietišķās mākslas pulciņa "Nāmetiņš" dalībniece **Māra Mertena**, kā arī LNKC tautas lietišķās mākslas eksperte Linda Rubena un Tautas tērpu centrs *Senā klēts* meistare Ziedīte Muze. Starptautisko zeķu adīšanas sacensību dalībnieka darba uzdevums bija atvest trīs paša darinātas zeķes izstādei un piedalīties adīšanas konkursā uz vietas – divu stundu laikā pēc paša izvēlta raksta un kompozīcijas no organizatoru sagādātām dzijām bija jāuzada zeķes stāva (stulma) paraugs. Darbus vērtēja speciāli izveidota komisija un vērtējums tika noteikts kopsummā ar gatavo un eksponēto zeķu māksliniecisko kvalitāti. Konkurssā pirmo vietu ieguva un dalīja Alida Seselģiene no Lietuvas un Vanda Podiņa no Latvijas. Otro vietu ieguva **Māra Mertena** no Latvijas un trešo vietu ieguva adītāja no Lietuvas. 2017. gads Lietuvā ir pasludināts par tautastērpu gadu, tādēļ bija izveidota speciāla tērpu ekspresizstāde un notika īsas informatīvas lekcijas par tautastērpu temu. LNKC eksperte Rubena īsā stāstījumā iepazīstināja ar Latvijas zeķu tērpiem. Starptautiskais zeķu adīšanas čempionāts notika astoto reizi. Latvijas pārstāvji tajā piedalījās otro gadu.

Francijas institūtam Latvijā – 20

INSTITUT FRANÇAIS 20 ANS

Lettonie

Francijas institūta Latvijā galvenais uzdevums ir palīdzēt iepazīt un popularizēt franču kultūru, attīstīt sadarbību ar Latviju augstākajā izglītībā un zinātnē, vienlaikus piedāvājot atklāt pasaules frankofonās kultūras dažādību. Francijas institūts Latvijā ir Francijas Republikas oficiālais valodas un kultūras centrs ar 20 gadu pieredzi franču valodas mācīšanā visdažādākajām mērķauditorijām. Tas ir arī Latvijā vienīgais eksaminācijas centrs, kuŗā var iegūt starptautiski atzītus franču valodas zināšanas apliecinājumus. Elizabetes ielā 59 cieši līdzās izvietotas divas institūcijas, kas veic virkni dažādu aktivitāšu: Francijas vēstniecības Latvijā Sadarbības un kultūras dienests un Francijas Kultūras centrs. Abas šīs institūcijas ir daļa no plaša 130 pasaules valstīs izvietota Francijas kultūras iestāžu tīkla, kas atrodas Francijas Ārlietu un Eiropas lietu ministrijas pakļautībā *Ministère français des affaires étrangères et européennes*.

(Turpināts 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Par godu Francijas institūta Latvijā 20 gadu jubilejai, Kalnciema kvartāls no 13. līdz 15. jūlijam iemirdzējās zili balti sarkanās Francijas karoga krāsās. Kopumā notika daudz sarīkojumu par godu šai jubilejai: plaša franču kultūras programma – brīvdabas koncerti, kino klasikas brīvdabas seansi, tēlniecības izstāde u. c. Koncertu atklāja kvartets *Undertango*. Sastāvā spēlēja četri profesionāli mūziķi: vijolnieks Gidons Grīnbergs, akordeoniste Evita Dūra, pianists Mārtiņš Zilberts vai Romāns Vendiņš un kontrabasists Viktors Veļičko. Kvarteta dvēsele ir akordeons, kas daudziem asociējas ar franču mūziku. Un patiešām – šis instruments piedod franču mūzikai tik raksturīgo virtuoziāti un smalkumu. Kopā ar vijoli tiek spēlētas populāras un mazāk zināmas franču mūzikas pērles.

Čikāgā norisināsies biznesa konference *Spotlight Latvia*

26. oktobrī Čikāgā norisināsies biznesa konference *Spotlight Latvia*. Šī Konference ļaus ASV uzņēmējdarbības vadītājiem un Latvijā uzņēmumiem, kā arī Latvijā kopumā. Tādā veidā iepazīstinot ASV biznesa kopienas ar dinamiskām Latvijas kompanijām, kas piedāvā pievilcīgus produktus un pakalpojumus, kas potenciāli var atvērt durvis uz citām Eiropas un Eirāzijas daļām, kas ir mazāk pazīstamas Ziemeļamerikā. Izmantojot aizraujošu prezentācijas stilu, konference ļauj apmeklētājiem noskaidrot Latvijas reģiona galvenos uzņēmējdarbības ieguvumus un Latvijas produktus vai pakalpojumus, kas var interesēt ASV uzņēmumus. Privātu tikšanos gaitā būs iespējas nodibināt kontaktus, lai konference varētu vainagoties ar ilgstošām aktivitātēm.

Ar ārpolitikas aktivitātēm iepazīstina studentus no Krievijas

Ārlietu ministrijas valsts sekretārs Andrejs Pildegovičs ar Krievijas Federācijas prezidenta Krievijas tautsaimniecības un publiskās administrācijas akadēmijas (RANEPa) studentiem pārrunāja Latvijas–Krievijas divpusējās attiecības un to attīstības perspektīvas, starptautisko attiecību aktualitātes, kā arī Latvijas ārpolitikas prioritātes.

Sarunā ar studentiem Pildegovičs atzinīgi novērtēja, ka šāda tikšanās kļūst par labu tradīciju, un tās laikā Krievijas jauniešiem ir iespēja gūt nepastarpinātu informāciju par Latviju un apmeklēt Ārlietu ministriju. Sniedzot ieskatu mūsdienu Latvijas vēsturē un divpusējo attiecību aktualitātēs,

valsts sekretārs uzsvēra gatavošanos nākamā gada nozīmīgākajam notikumam – Latvijas simtgadei, aicinot apmeklēt svētku sarīkojumus. Divpusējo attiecību kontekstā Latvija ir ieinteresēta dialoga uzturēšanā ar kaimiņvalsti Krieviju, turpinot uzturēt arī praktisko sadarbību pārrobežu, robežas demarkācijas, robežapsardzības, kultūras, transporta un citās jomās. Runājot par starptautiskajiem jautājumiem, valsts sekretārs uzsvēra nepieciešamību visām iesaistītajām pusēm veicināt konflikta risinājumu Ukrainā, īstenojot Minskas vienošanos.

Studenti un mācībspēki pateicās par iespēju apmeklēt Ārlietu ministriju un gūt atbildes par Latvijas nostāju attiecībā uz aktuālajiem divpusējo attiecību un starptautiskajiem jautājumiem.

NATO filma par mežbrāļiem izraisa agresīvu histeriju Krievijā

Agresīvi histēriska, tā vēsturiskais Zigmārs Turčinskis komentē Krievijas reakciju uz NATO alianses izveidoto filmu par nacionālajiem partizāniem jeb mežbrāļiem, kuri pēc Otrā pasaules kara ilgstoši cīnījās pret padomju okupācijas varu.

Citi eksperti norāda, ka Krievijas televīzijas un amatpersonu kritiku filma izpelnījies, jo tā nesaskan ar Krievijā valdošo mītu par to, ka padomju okupācija bija Baltijas valstu iedzīvotāju atbilsta. NATO alianses veidotā īsfilma vēstī par Baltijas valstu nacionālajiem partizāniem, kuri līdz pat 1956. gadam cīnījās pret PSRS okupācijas varu. Astoņas minūtes garajā filmā ir iss pārstāsts par mežbrāļu vēsturi angļu valodā, tajā arī intervēts bijušais latviešu nacionālais partizāns Arvids Ēriks Bluzmanis. Šāds videoklips NATO veido, lai pārējās alianses dalībvalstīs vairāk iepazīstinātu ar Baltijas valstīm un to vēsturi. Tomēr lielāko uzmanību īsfilma izpelnījies Krievijā, kurš oficiālā vēsture mežbrāļus cenšas iztēlot par nacistiem vai viņu līdzskrējējiem.

Kolumbijas un citu valstu eksperti apgūst Latvijas mežsaimniecības pieredzi un tradīcijas

16. jūlijā dabas parkā "Tērvete" ar svinīgu diplomu pasniegšanu beidzās starptautiskā vasaras skola "Dzīves cikls – no koka sēklas līdz augstas kvalitātes ekoloģiskiem koka produktiem".

Nobeiguma ceremonijā dalībniekus uzrunāja Latvijas Lauksaimniecības universitātes rektore Irina Pilvere, Ārlietu ministrijas Amerikas un Karību valstu nodaļas vadītāja Judīte Dobeļe un Kolumbijas vēstniece Latvijā Viktorija Gonsalesa Arisa, kurā ieradusies Latvijā, lai sveiktu deviņus

Kolumbijas meža nozares speciālistus. Uzrunājot klātesošos, vēstniece izteica gandarījumu par veiksmīgo Latvijas un Kolumbijas divpusējo sadarbību, kā arī Kolumbijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ministrijas vārdā pateicās Latvijas Lauksaimniecības universitātei, Ārlietu ministrijai un citiem starptautiskās vasaras skolas atbalstītājiem par veiksmīgo projekta realizāciju un izteica cerību par veiksmīgu sadarbību arī nākotnē. Projekta laikā no 8. līdz 16. jūlijam vasaras skolas dalībnieki apmeklēja lekcijas, praktiskās nodarbības un radošās darbnīcas, kur ieguva pieredzi meža atjaunošanas un kopšanas, kā arī koksnes pārstrādes un dažādu koksnes produktu izgatavošanas jomā, tādējādi izzinot Latvijas meža nozari un tās tradīcijas. Līdz ar Kolumbijas meža nozares speciālistiem starptautisko vasaras skolu apmeklēja dalībnieki no Grieķijas, Meksikas, Ķīnas, Slovaikijas un Uzbekistānas.

Kuršu ugunskaļos atklāj akmens laikmeta apmetni

Arheologiem seno kuršu ugunskaļos ir ļoti interesants pētniecības objekts, jo šīs sentautas tradīcijas Latvijas teritorijā līdz šim salīdzinoši maz pētītas. Popes pagastā ugunskaļos arheologi atraduši nozīmīgas lietas, kas datējamas, sākot no 12. gadsimta. Vēl pētniekiem pārsteigums bijis, ka uzietā arī akmens laikmeta apmetne. Zinātnieki ir priecīgi, jo atklāti divi arheoloģiskie pieminekļi vienviet.

Ventspils novada Popes pagastā esošie Guģenieku senkapī ir līdz šim neizpētīts arheoloģiskais piemineklis. Tas ir īpašs ar to, ka meža biežoknī nejausi atklātā teritorijā ir kuršu ugunskaļi. "Tie atradumi vēl nav tik raksturīgi, lai pateiktu precīzu datējumu, bet tas aptuvenais ir no 12. līdz aptuveni 14.–15. gadsimtam. Tā laika skala, kad viņi varētu būt šeit apbedīti. Bet nāc arī krama atradumi, kas liecina, ka šeit netālu vai tieši šajā vietā, vai vietā, kur šie mirušie ir dedzināti, ir bijusi akmens laikmeta apmetne," stāsta Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūta pētniece Inga Doniņa.

Kauju rekonstrukcija: "Franci un krievi" cīnās par Dinaburgas cietoksni

Daugavpils cietoksni notika vērienīgs Vēstures rekonstrukcijas klubu festivāls. Šogad festivālā piedalījās 10 klubi no Latvijas, Lietuvas, Baltkrievijas, Ukrainas, Krievijas, Polijas un Anglijas. Tas, ka šāds festivāls norit Daugavpils cietoksni nav nejausi – tas vēlīts tieši te notikušajām kaujām. "Tas ir Napoleona armijas uzbrukums

SPILGTS CITĀTS

Par Kangariem Latvijas politikā

Latvijas populārā žurnālā *Ir* publicēta galvenās redaktore Nellijas Ločmeles intervija ar bijušo Korupcijas novēršanas un apkarošanas operatīvo izstrāžu daļas vadītāju **Juri Jurašu**. Viņš asi kritizē tā dēvēto "oligarchu sarunu" dalībniekus un pasaka, kas veido Latvijas politiku. Mūsu lasītāju ieskatam neliels fragments no intervijas.

"Oligarchu sarunas liecina, kādā veidā tiek taisīta politika, kas ir tie cilvēki, kuriem reāli pieder vara, kādā veidā tiek piesmieta Satversme. Šie kungi nevis domā par Latviju, par tautu, viņi domā, kā izdabāt Krievijai, kurū likt par premjēru, kuram pa zobiem iedot, un faktiski man ir sajūta, ka mēs reāli tiekam pārdoti. Un tas tiek darīts tikai un vienīgi savtīgu interešu vārdā. Manā ieskatā nav lielāku Kangaru, kā šie cilvēki. Sabiedrībai, iespējams, lielai tās daļai atvērs acis."

Dinaburgas cietoksni, kas notika 1812. gada jūlija dienās. Vēsturi mēs nemainām, Dinaburgas cietoksni tika aizstāvēts. Kauja gan notika citā vietā, jo Napoleona armija uzbruka priekštilta nocietinājumam. Šeit notiek cīņu atveidošana: karavīri nostājas, parāda, kā gatavojās šaušanai, kā varēja aizstāvēties, kā ielēca viens otru, kā notika tuvciņas. Arī atgādina mums, ka šeit pirms 200 gadiem bija sīva cīņa," stāstīja vēsturnieki

Festivālu *Positivus* apmeklēja aptuveni 30 000 cilvēku,

agentūrai LETA sacīja festivāla rīkotājs Ģirts Majors. Viņš skaidroja, ka līdzīgi kā iepriekšējos gados, vislielākais apmeklētāju pieplūdums festivālā bijis sestdien. Arī aptuvenais festivāla apmeklētāju skaits esot sasniedzis rīkotāju plānotos 30 000. "Apgalvojumi, ka festivāls vairs nenotiks, ir baumas. "No malas ir daudz šaubu un neobjektīvu priekšstatu, taču pašiem apmeklētājiem nav šaubu – festivāls noticis kā iecerēts, un tā nebūs pēdējā reize," sacīja Majors. Viņaprāt, festivāla līmenis, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ir audzis. Majors arī skaidroja, ka ir grūti paredzēt kopējo apmeklētāju skaitu, jo teju trešdaļa savu lēmumu par ierašanos pieņem tikai nedēļu pirms festivāla norises. Uz to norādot bijēšu tirdzniecības statistika.

Majora ieskatā šogad īpašu priekšnesumu sniedza grupas *alt-J*, kurū uzstāšanās, viņaprāt, bija līdz šim tehniski un vizuāli iespaidīgākais festivāla koncerts. Tajā par nākamā gada festivāla programmu, Majors sacīja, ka būtisks uzsvars tiek likts uz jauno paaudzi un radiostacijās atskaņotākajiem mūzikas žanriem. "Pēdē-

jos gados ir izveidojušies festivāla stilistiskie rāmji. Mēs stilu nemainām – saturam jāreprezentē mūsdienu un aktuāla mūzika. Agrāk dominēja rokmūzika, bet tagad šādas mūzikas radiostacijās tik daudz vairs nav," teica Majors.

Pēc viņa domām, arī latviešu grupām nav problēmu pulcēt publiku. "Nav daudz vietējo grupu, kas mums var būt "hedlaineri", bet viņiem ir liela nozīme. Neatkarīgi no laika, cik notiek koncerts – publika vienmēr būs. Tādēļ mēs nevaram ignorēt pašmāju mūziku," sacīja Majors. Savukārt uz jautājumu par konkurenci šī gada festivālu sezonā, viņš atbildēja, ka viss ir atkarīgs no koncertu skaita un cik atpazīstami ir koncertējošo mūziķu nosaukumi. Majors pieminēja jau notikušo *Foo Fighters* koncertu un tuvojošos *Red Hot Chili Peppers* uzstāšanos, norādot, ka tāda mēroga grupu uzstāšanās vienā sezonā Latvijā ir reta parādība. "Vēl ir arī *Weekend* festivāls, kas ir pavisam cits žanrs. Vienu gadu ir tā, otru citādi. Galvenais, lai koncerti un festivālu vienā brīdī nav vairāk, nekā patērētājs var atļauties," sacīja Majors.

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

The Russian connection – šis jēdziens, kas tagad burtiski apludina plašsaziņas līdzekļus un ko varētu aptuveni latviskot kā “saiste ar Krieviju”, var daudzējādā ziņā kļūt ASV prezidentam Donaldam Trampam liktenīga.

12. jūlijā – piecas dienas pēc savas “vēsturiskās” tikšanās ar Vladimiru Putinu Hamburgā, G20 saietā ietvaros, Donalds Tramps atrada par vajadzīgu izvērtēt šo neparasti ieilgušo sarunu: “Manuprāt mēs ļoti labi sapratāmies, un tas nav slikti. Tas ir ļoti labi.” Šajā intervijā amerikāņu raidītājam CBN (*Christian Broadcasting Network*) Tramps pieskārs pārmēģinājumiem, ka Krievija vi-

ņam esot palīdzējusi uzvarēt ASV prezidenta vēlēšanās, un tad nāca klajā ar itin divainu “atklājumu”: vispār jau Putins droši vien būtu vēlējis, lai prezidenta vēlēšanās uzvarētu Hilarija Klintonē, jo tādā gadījumā ASV bruņotie spēki būtu pamatīgi vājināti.

Tramps, sapīnies *Russian connection* pinekļos, šādi lūkoja pierādīt, cik absurds ir apgalvojums par izšķirīgu Krievijas līdzdalību viņa uzvaras nodrošināšanā.

Tikmēr šī sasodītā *Russian connection* liek Trampam arvien jaunas cilpas. Viņa dēls Donalds juniors un znots Džareds Kušners nespēj vien atkauties no āķīgajiem izmeklētāju jautājumiem.

Tagad kļuvis zināms, ka Donalds juniors “sazinājās” ar krievu advokāti Natāliju Veseļnicku, kas bija saistīta ar Krievijas izlūkdienestu, un šajos kontaktos bijis iekļauts oligarcha Agalarova dēls, kas bijis gatavs sagādāt kompromitējošus materiālus par Hilariju Klintoni. Te iekļauts arī bijušais čekists Ahmetšins (tāpat nekrievu tautības), kas mīt Savienotajās Valstīs un palīdzējis diskreditēt Hilariju Klintoni.

Salīdzinošā metode vēstures izpētē ir aizrāvīga, un te atļausos atkāpi. Akurāt tagad paiet 105 gadi kopš citas ļoti zīmīgas tikšanās starp diviem tālaika Eiropas likteņu lēmējiem – Vācijas

Tramps Krievijas pinekļos VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

ķeizaru Vilhelmu II un Krievijas imperatoru Nikolaju II. Dinastisku asinssaišu dēļ viņi ir radnieki un viens otru uzrunā franciski – “*mon cousin*”. Vārdu sakot, 1912. gada 5. jūlijā abi valdnieki tikās Vācijas ķeizara jachtā “*Hohenzollern*”, kas noenkurojās Krievijas kaņģā *Baltijskij Port* (tagad Paldiski, Igaunijā). Tikšanās esot noritējusi “draudzīgā atmosfērā”, taču nekāda vienošanās netika panākta, Krievijas aljanse ar Franciju un Lielbritāniju palika spēkā, un 1914. gada 1. augustā Vācija pieteica Krievijai karu...

Jā, divi valdnieki – pirms 105 gadiem un tagad. Labi vēl, ka

impulsīvajam un šaudīgajam Trampam līdzās ir ASV valsts sekretārs Reks Tillersons, kuŗš gan, vēl nesēn vadot naftas koncernu, “labi pazīst Krieviju kā ekonomisku partneri”, tomēr ieņēmis principiālu pozīciju Ukrainas jautājumā un, ieradies Kijevā, uzsvēra, ka ASV interesēs ir saglabāt Ukrainas teritoriālo integritāti un suverenitāti un ka pret Krieviju vērstās sankcijas turpināsies, kamēr Maskava neizvedīs savu kaņģspēku un smago bruņojumu no Ukrainas dienvidaustrumiem un neatdos (!) Ukrainai Krimu.

Ja nu Trampam allaž būtu līdzās tādi Tillersoni!

SALLIJA
BENFELDE

Latvijā briest nopietna politiskā krīze, vajadzīga jauna Atmoda, Valsts prezidents Raimonds Vējonis tiek izsvilpts tautas sapulcē pie prezidenta pils, un liela daļa politiķu “neceļ ne ausu”, jo viņuprāt notiekošais tāda histērija vien ir – aptuveni tāds ir pēdējās nedēļas kopsavilkums mūsu valsts politikā.

Šīs nedēļas sākumā LTV rīta “Panorāmā” sarunā par valsts politiku un partijas *Vienotība* nākotni tās priekšsēdētājs Andris Piebalgs sacīja – valsti ir politiskā krīze.

Jāpiebilst, ka sarunās ar visdažādākajiem cilvēkiem man nācies dzirdēt, ka vajadzīga revolūcija, ka mēs pamazām zaudējam savu valsti un ka nemiers un nepmierinātība cilvēkos aug, vajadzīga tikai partija vai cilvēku grupa, kas tautu pieceļ kājās un izvedīs ielās.

Kas notiek Latvijā un vai tiešām varam sagaidīt “dumpi uz kuģa”?

“Oligarchu sarunu” publiskošana ir ļoti skaidri likusi ieraudzīt Latvijas politiskās sistēmas nespēju un nevēlēšanos vadīt un pārvaldīt valsti tās iedzīvotāju interesēs, jo veids, kā tas tiek darīts, apdraud Latvijas neatkarību un pastāvēšanu. Vēl vairāk – gan drīz visu partiju un politiķu attieksme pret dienasgaismu ieraudzījušajām sarunām liecina, ka politiķi nevēlas neko mainīt un viņuprāt tāds valsts vadīšanas veids ir normāls un ikdienišķa lieta. Tā teikt, runāt pa kaktiem un slepus vienoties, lai kādai partijai vai amatpersonai pieņemtie lēmumi būtu izdevīgāki, ir pašsaprotami. Tādēļ tagad pietiek vien parunāt par to, ka isti smuki jau nav, kā dažs labs politiķis izteicies un ka tiesībsargājošajām iestādēm vajadzētu vairāk naudas, lai tās labāk strādātu. Un paši sarunās iesaistītie poli-

tiķi un viņiem pietuvinātie vai nu atgāinājas no jautājumiem kā no uzmācīgām mušām vai apgalvo, ka tādu sarunu nav bijis un ieraksti ir viltoti. Ar vārdu sakot, “oligarchu sarunas” nav nekas tāds, par ko būtu vērts runāt un uztraukties un vispār – kriminālprocess taču ir izbeigts, tiesai neviens nav nodots, žurnālisti taisa nevajadzīgu traci.

Pēc augoša sašutuma sabiedrībā un visdažādākajos veidos paustās prasības rīkoties, pagājušajā nedēļā Valsts prezidents Raimonds Vējonis sasauca Nacionālās drošības padomes (NDP) sanākumi. Pēc tam Prezidents nāca klajā ar paziņojumu: “Šodien pēc manas iniciatīvas Nacionālās drošības padomes sēdē izskatījām jautājumu par viesnīcā “Rīdzenē” notikušajām sarunām. Gribu viennozīmīgi uzsvērt – šādas sarunas ir nepieņemamas un neatbalstāmas. Šādas sarunas vājina mūsu valsti. Stipras valsts pamatā ir atklātība lēmumu pieņemšanā, stipra sabiedrība un neatkarīgi mediji. Ikvienam bez izņēmuma ir jāstrādā valsts un sabiedrības labā, ar cieņu pret valsti un tās iedzīvotājiem.

Šodien Nacionālās drošības padomes sēdē mēs vienojāmies – ir jāvērtē sarunu saturs un visi ar to saistītie notikumi jaunās informācijas gaismā. Pirmkārt, aicinu ikvienu, pilnīgi ikvienu šajos notikumos iesaistīto, jo īpaši amatpersonas, izvērtēt savu lomu, skaidrot sabiedrībai savu rīcību un uzņemties atbildību. Otrkārt, es atbalstu parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu un aicinu Saeimas deputātus nekavēties ar tās izveidi. Treškārt, aicinu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroju – veikt visu sarunu izpēti kvalitatīvi un maksimāli ātri.

Līdzās tam, mūsu valsts nacio-

nālās drošības interesēs, ir izvērtēt visa procesa profesionalitāti, sniegt priekšlikumus nepieciešamām izmaiņām ilgtermiņā un attiecīgi rīkoties.

Mūsu mērķis ir stipra un tiesiska valsts, kuŗā visas amatpersonas strādā valsts interesēs. (...)”

Savukārt Jaunā konservatīvā partija nākamajā dienā bija aicinājusi uz tautas sapulci par tiesiskumu pie Valsts prezidenta pils un aicināja prezidentu vai nu izlēmīgi rīkoties, vai atkāpties no amata. Sākotnēji gaidīto divu, trīs simtu piketētāju vietā pie pils sapulcējās aptuveni tūkstotis cilvēku. Izskanēja visdažādākie aicinājumi, piketētāju plakātos varēja lasīt demisijas pieprasījumu ministriem, kas piedalījušies “oligarchu sarunās” – Uldim Augulim un Jānim Dūklavam no Zaļo un Zemnieku savienības (ZZS), gan atgādinājumu, ka Latvija var būt tiesiska un stipra valsts. Prezidents iznāca pie piketētājiem un sacīja apmēram to pašu, ko bija paudis paziņojumā pēc NDP sēdes un saņēma svilpienus un skaļu ūjināšanu. Sacītais par to, ka sarunās iesaistītos aicina izvērtēt savu rīcību, izklausījās drīzāk pēc melnā humora un glēvulības – vai tiešām Latvijā kāds spēj iedomāties, ka, piemēram, Aivars Lembergs varētu nožēlot savu sacīto un darīto!?

Valsts prezidents laipo starp tautu un politikas varenajiem, bet baidās jebko nopietnu pasākt – tāds ir secinājums, kas rodas viņa noraugoties. Nebūs nekādas *Latvijas Votergeitas*, ja vien paši iedzīvotāji necelsies kājās un nepieprasīs stingru un noteiktu rīcību. Saeimā septiņi Latvijas Reģionālās apvienības (LRA) deputāti rosina Saeimu lemt par zemkopības ministra demisiju. *Vienotība* rosinājusi ZZS apsvērt iespēju virzīt jaunu kandidātu pašreizējā zemkopības ministra

vietā, ņemot vērā “oligarchu sarunās” pausto. *Vienotības* priekšsēdētāja vietnieks un Saeimas deputāts Edvards Smiltēns skaidroja, ka atsevišķi ministri, politiķi, kas piedalījušies “oligarchu sarunās”, met ēnu uz valdības darbu kopumā. Tāpēc *Vienotība* aicina ZZS izskatīt iespēju virzīt jaunu zemkopības ministra kandidātu, tādā veidā stiprinot koalīciju un valdības darbu. Savukārt ZZS Saeimas frakcijas priekšsēdētājs Augusts Brigmanis paziņoja, ka ZZS neapsvērs iespēju mainīt zemkopības ministru Jāni Dūklavu. “Neko neapsvērsim un neko neizvērtēs, jo ir pilnīgi skaidrs, ka jāsgaida attiecīgo institūciju lēmums un atkarībā no šī lēmuma tad arī būs konkrēta rīcība,” norādīja Brigmanis. Kā zināms, minētajās sarunās Dūklavs sacīja, ka viņam Rīgas Brīvostā caur kādu uzņēmumu pieder zeme un interesējās, vai Brīvostas valdes priekšsēdētājs Ainārs Šlesers varētu dot padomu, kā šo zemi pārdot par vairākiem miljoniem. Dūklava amatpersonas deklarācijā šāds īpašums nekad nav ticis norādīts, un ministrs apgalvo, ka viņam nekas nav piederējis. Izskanējuši minējumi, ka Dūklavs, iespējams, bijis starpnieks kādiem saviem paziņām, tā cerot nopelnīt kādus procentus no darījuma. KNAB tagad sācis pārbaudi par Dūklava, iespējams, nedeklarēto īpašumu Rīgas brīvostā. Balstoties uz žurnālā “Ir” publiskoto informāciju, KNAB sadarbibā ar VID ir sācis resorisko pārbaudi par publiski izskanējušo informāciju, ka, iespējams, valsts amatpersonas deklarācijās nav uzrādīts īpašums Rīgas brīvostas teritorijā. Protams, ZZS neuzskata, ka tādas sarunas met ēnu uz valsts pārvaldi, tādēļ arī gaidīs “institūciju lēmumu”. Jebkuŗā gadījumā neizskatās, ka Saeimā

pie varas esošie politiķi, izņemot *Vienotību* un saujīņu citu deputātu, grasītos kaut ko reāli un konkrēti darīt.

Vēl jāteic, ka ne tikai publiskotās sarunas liecina par politiķu izpratni valsts pārvaldes jautājumos. Pamatīgi iestrēgusi veselības aprūpes reforma, un izskatās, ka patiesībā veselības ministrei Andai Čakšai nākas darīt to, ko grib kādi citi “svarīgi cilvēki”. Arī nodokļu reforma pašlaik tiek lielā ātrumā bīdīta caur Saeimu tieši tāpat kā savulaik šī gada budžets, kuŗu nācās labot un pieņemt vēlreiz. Kopš ZZS nonācis pie varas, dažādos jautājumos diezgan atklāti un, jāteic, nekaunīgi manāmas patiesā labuma guvēju ēnas. Protams, Latvijas politiķi, tāpat kā jebkuŗas citas valsts politiķi, nekad nav bijuši eņģeļi, bet šobrīd savu interešu bīdīšana notiek vienā mierā, brīžiem pat necenšoties īpaši slēpties.

Viens no politiskās krīzes skaidrojumiem pauž, ka tā ir nekontrolējams politisko attiecību sairums. Krīzes spilgtākā pazīme ir valsts varas legimitātes zudums, politiskās varas nespēja ar legītimiem pārvaldišanas līdzekļiem nodrošināt sabiedrības pretrunu risināšanu. Izskatās, ka mēs strauji tuvojamies šķituma un īstenības situācijai – valsti pārvalda un lēmumus pieņem tie, kas paslēpušies aiz deputātu un amatpersonu krēsliem.

Atliek paļauties uz nupat publiskoto SKDS pētījumu par to, ka arvien vairāk iedzīvotāju Latvijā domā, ka spēj ietekmēt norises Saeimā un valdībā. To, ka viņu spēkos tomēr ir ietekmēt norises politikā, pauduši 22% iedzīvotāju, kas ir par sešiem procentpunktiem vairāk nekā pērn.

Ir vajadzīga jauna Atmoda un cita politika.

Satikšanās pie VĀRDA

Raits rakstnieku cēliens Baltimorā

LIGITA KOVTUNA

To, ka raits, Rakstnieku cēliena rīkotāji paši bija pateikuši, respektīvi, ierakstījuši sarīkojuma programmā un *Vadoni* arī. Es vēl pievienotu vārdus – jauneklīgs, asprātīgs, kā pati tā vadītāja Sarma Muižniece Liepiņa un, protams, arī visi klātesošie, atkarīgi no vecuma. Pārsvārā dalībnieki bija dzejnieki, izņemot vien klātesošo Astrīdu Stahnki un klātneesošo Māru Celli, kas raksta prozu. Runājot par dzeju, – pirmkārt, lai neviens nesaka, ka latvieši nemīl un nesaprot dzeju – *Renaissance* lielā Balles zāle bija pilna, un priekšnesumu laikā varēja dzirdēt mušu pārlidojam. Otrkārt, dzejas kritiķu un apskatnieku izteikšanās manā izpratnē līdzinās someljē jeb viņziņu vārdu mežģinēm, kas vairāk sliecas parādīt paša teicēja vai rakstītāja zināšanas un “domu dziļumu”. Citkārt jau dzejnieks nemaz nav domājis ienirt diez kādos poētiskos vai filozofiskos atvaros, bet gan reāli ritošās dzīves notikumi bijuši par iemeslu pārdomām, kas ieliktas vārdos. Jebšu šiem cilvēkiem ir dzejnieka talants, kāds nav mums daudziem citiem. Lai saprastu dzeju, ko Rakstnieku cēlienā piedāvāja tā dalībnieki un ko rīkotāji bija izraudzījušies nolāst no to autoru rindām, kuri dažādu iemeslu pēc nebija varējuši ierasties, Sarma, Laris un Linda Treija ar savām Gaŗezera audzēknēm Džūliju Kiusals un Amandu *Byrou* atraduši asprātīgu risinājumu – uzzīmējuši Valteru Nollendorfu (ar prievīti, protams), Baibu Bičoli, Voldemāru Avenu, Māru Celli un Kārli Vērdiņu un, piepulcējot vēl vienu

Sarma Muižniece Liepiņa iepazīstina ar Rakstnieku cēliena dalībniekiem

lielisku dzejas interepreti – Līgu Balodi, publiku iepazīstināja arī ar viņu daiļradi.

Lindas inspirētās “vizītkartes” bija priekšā arī cēlienā klātesošajiem autoriem un jāteic, ļoti precīzi un asprātīgi noraksturoja vārda māksliniekus, pirms tie vēl nolasīja savus jaunus un citkārt ne tik jaunus darbus.

Vārds “asprātīgi” jālieto vēlreiz – lai raksturotu Sarmu. Viņa, kā ikreiz Rakstnieku cēlienā, iepazīstināja ar dalībniekiem, katram atzārdama īsu un trāpīgu raksturojumu: Laris Krēšlīņš – “pats gaŗš, dzejoļi īsi”; Rita Laima – “dēkaina un dedzīga”; Ritās Gāles “pazīšanas zīme”, pēc Sarmas teiktā, ir viņas “siltās, brūnās acis”. Vakarā, tiekoties restorānā, ieskatījies – patiešām! Silta un rimta arī viņas valoda, un jau tai pašā pēcpusdienā

Rita Gāle

*Mīlā māte Latvija!
Lai Tavas acis
Redz tālāk par visu,
Lai Tava gudrība
Sargā mūs visus,
Lai Tava mīlestība
Satur mūs kopā!*

(Baltimorā 2017. gada 3. jūlijā)

Rita Laima. Rakstniece un māksliniece. Dzimusi 1960. gadā Ņūdžersijā. Viņas māte ir dzejniece un savulaik *Laika* redaktore Baiba Bičole. No 1982. līdz 1999. gadam dzīvoja Latvijā un par šo dzīves posmu padomju okupācijas laikā uzrakstījusi memuaru.

viņai *uzrakstījušās* rindas, ko ierakstīt kopā ar Latvijas Simtgades karogu ceļojošā grāmatā.

Raudzišu ar komentāriem zem foto ievest jūs, cienījamie lasītāji, šā brīnišķīgā notikuma gaisotnē, kā arī šajā un nākamajos numuros piedāvāju jums labsajūtai dzejoļus, ko mūsu avīzei laipni atvēlēja autori. Baltimoras gaisotni vēl kuplināja arī mūziķi – *Concentration Moon* puiši, kuri bija precīzi uztvēruši kā sarīkojuma kopaskaņu, tā arī katra dzejnieka individuālītāti.

Un visbeidzot: Laris Krēšlīņš, kuŗam pūrā jau trīs dzejoļu krājumi, atzinās: “Es neesmu dzejnieks, – lūdzu, palīdziet!” Kā nu citādi mēs tev, Lari, varam palīdzēt, kā vien lasot tavas dzejas un pērkot kārtējo krājumu. Īstenībā tavs “amata brālis” Ojārs Vācietis jau tev ir atbildējis: “Esi dzejnieks, – taisi no nekā!”

Cik labi, ka Rakstnieku cēliena tradīcija ir saglabāta! Aicinu vārda māksliniekus jau tūlīt ķerties pie spalvām!

Valters Nollendorfs

*Ja es būtu
Baltimorā
klātu bijis,
būtu ziņkārīgi
galvu kasījis,
lasījis un
prasījis –*

*Baltimora, Baltimora!
Kas gan ir tie
baltimori –
oksimori –
Baltimorā?*

*Baltimora, Baltimora!
Vairāk balti
nekā mori?
Tiri balti
un ne iri?*

*Baltimora, Baltimora!
BaileanTíMhó ir,*
īru teļu ganu
muižas vieta
Marijzemē?*

*Baltimora, Baltimora!
Baltimora
ora et labora?
Celebra et
canta?*

*Baltimora, Baltimora!
Balti balti –
estī, letī, liti –
dziedāt nāca
Baltimorā.*

*Baltimora, Baltimora!
Mūsu balti bāleliņi,
baltinbaltas mūsmāsiņas
Māras zemē
Baltimorā!*

*Baltimora, Baltimora!
Vairāk balta,
vairāk baltu
baltimoru
Baltimorā!*

*Kad nu šo es
uzrakstījis,
gribas, kaut es
būtu bijis
klātu pats
latvju svētkos
Baltimorā –
pārrakstījās –
Baltimorā!*

Laima Balode lasa Valtera Nollendorfa dzeju

Rita Laima

Piezīme par šiem dzejoļiem: pēc lielā darba pie memuāra gribas kaut ko vienkāršu. Reizēm prātā iekrīt domas un vārdi par piedzīvoto, pieredzēto, izjusto, par to, kas arī ne pa jokam satrauc. – Autore

Dižliepa

(1992. gads Gaujas plāvās)

*Pār Gaujas melno atteku
varena liepa slīgst ziedos.
Gaiss san bišu spārnēm un
smaržo pēc medus.
Man ir tik vienkārši labi
kopā ar bitēm:*

*mēs esam liepziedu bičoli.
Man tiek liepziedu tēja,
bitēm medus un putekšņu
zābaciņi.*

*Mazs punktiņš esmu es.
Ap mani – tūkstošiem vēl
mazāku punktiņu.
Dzīvības ņirboņa. Dzīvības
spīts.*

Pūra lāde

*– sakrept
– šķirmīgs
– ciguzis
– vakaro
– kulda
– venteris
– paseknis
– iznabagot*

Laima Balode, Laris Krēšlīņš un klāt neesošā Baiba Bičole

*– sebaudzējs
– spārnīcas*

*ar katru vārdu
kas mums izzūd
aiziet kāds cilvēks
izgaist kāda jutoņa
kāda Latvijas nostūra vienreizība
kāda liecība par mums
ka bijām runājām dzīvojam
daiņojām
latvieti:
apturi lādes tukšošanas
vārdu aizlidošanu
uz veļu valsti
uz neatgriešanas*

* The city is named after Cecil Calvert, second Lord Baltimore, (1605-1675), of the Irish House of Lords and founding proprietor of the Province of Maryland. Baltimore Manor was the name of the estate in County Longford on which the Calvert family lived in Ireland. Baltimore is an anglicization of the Irish name Baile an Tí Mhoir, meaning “town of the big house.”

JURIS LORENCIS, *Latvijas Avīze*

Kā gan tas varēja notikt?

Tu esi arī viens no “Kluso varoņu” projekta aizsācējiem. Kas tevi mudināja to darīt?

Ideja dzima kopā ar manu kollēģi un draugu Eduardu Andersu, kara gados Liepājā izglābtu ebreju, un Māri Gaili, kuŗš ir viens no Žaņa Lipkes mūzeja izveidotājiem Ķīpsalā. Līdz šim daudz runāts par upuriem un ļaundariem, kas ir saprotami. Lielākais noziegums, kāds jebkad pastrādāts Latvijas teritorijā, ir ebreju un čigānu iznīcināšana. Divās 1941. gada rudens dienās Rumbulā vien noslepkavoja ap 26 000 cilvēku, no tiem 8000 bērņus. Tas ir divreiz vairāk nekā izveda 14. jūnijā. Un tie visi bija Latvijas iedzīvotāji, pilsoņi, tātad mūsējie. Jā, bija slepkavas, bet bija arī glābēji, kuŗi, sirdsapziņas vadīti un riskējot paši ar savu dzīvību, glāba citus. Mūsu mērķis bija uz Latvijā paveikto briesmu darbu fona parādīt un izcelt tieši šos cilvēkus. Vispirms serijā *Laika grāmata* izdevām grāmatu par baltvācieti Paulu Šimani, Latvijas patriotu, vairāku Saeimu deputātu, kuŗš kara laikā pie sevis slēpa vēlāko kinokritiķi Valentīnu Freimani. Pavisam nesen šai pašā serijā iznākusi grāmata “Latvijas klusie varoņi”, ko sarakstījam kopā ar rakstnieci Annu Žiguri un archīva darbinieci Agnesi Lūsi. Tā stāsta par piecpadsmit cilvēkiem, kuŗi glābūši un pie sevis slēpuši okupācijas varu vajātus cilvēkus, kam draudēja iznīcināšana – ebrejus un čigānus, izbēgušus padomju kaŗagūstekņus, jau vēlāk – vācu kaŗagūstekņus un vajātus mežabrāļus. Lūk, tā tad arī ir tā klusā varonība, kas mums biežāk jāceļ gaismā.

1942. gada sākumā, kad Žanis Lipke sāka slēpt nāvei nolemtos ebrejus savā Ķīpsalas mājā, nekā neliecināja par nacistiskās Vācijas sakāvi. Varēja būt arī, ka par izglābtajiem nāksies rūpēties varbūt pat visu atlikušo mūžu. To pašu var teikt par nacionālo partizānu glābējiem pēc kara gados. Kāpēc Lipke un citi tā rīkojās?

Cilvēks pēc savas dabas patiesībā ir labāks un cēlāks, nekā mums dažkārt ikdienā šķiet. Citu glābšana ir dabisks instinkts, ko papildina vispārīgi ētikas un kristietības principi. Tieši tā izpaužas klusā, nesavtīgā varonība – glābēji jau neautā, kas man par to būs. Ja tu sāc rēķināt un kalkulet, savu ciņu jau esi zaudējis. Palikt cilvēkam, jebkuŗu apstākļos censties saglabāt cilvēcību – tāda bija Lipkes un viņam līdzīgo motīvācija.

Bet vēsture dažkārt mēdz nolikt cilvēku ļoti sarežģītas izvēles apstākļos. Nu iznākusi tava atmiņu grāmata “Pēteris peripetijas”, ar kuŗas manuskriptu man bija tas gods iepazīties. Kas mani pārsteidza – izrādās, tavu radu pulkā bijis viens “čekas” darbinieks, turklāt nevis parasts ziņotājs, bet īsts kadru virsnieks!

Jā, tas ir nu jau aizsaulē aizgājušais brālēns Ādolfs, kuŗš turklāt centās mani savervēt mana pirmā Latvijas apciemojuma laikā 1968. gada Ziemassvētkos. Arī tā

Pēteris Bolšaitis grāmatas atvēršanas svētkos savā 80. dzimšanas dienā 12. jūlijā studentu korporācijas *Fraternitas Lettica* zālē

ir daļa no mūsu tautas vēstures. Vienkāršs, nabadzīgs, bet izcili apdāvināts astoņpadsmitgadīgs lauku puisis, kuŗam pēkšņi piedāvā mācīties “čekas” augstskolā Baltkrievijā. Es nezinu, kā būtu rīkojies Ādolfa vietā, tādēļ nevaru nosodīt kādu cilvēku, nezinot viņa konkrēto situāciju un apstākļus.

Vai tu gadījumā nebiji viens no pirmajiem trimdas latviešiem, kuŗi uzdrošinājās apmeklēt okupēto Latviju?

Cik zinu, pirms manis Latvijā pabija vien daži, to starpā ārsts Andris Kadeģis un dzejniece Valda Dreimane. Atgriežoties viņi savus iespaidus uzticēja rakstniekam Pāvilam Klānam, kuŗš pat sarakstīja romānu “*Rīga retour*”. Es ieradus Latvijā kopā ar sievu Baibu, kuŗai tā bija pirmā atkalredzēšanās ar mammu, Latvijā pazīstamo bērnu dakteri Annu Peciņu. 1941. gadā, kad aizveda abus Baibas vecākus, viņai pašai bija tikai divi gadiņi. Baibas tēvu nošāva Noriļskā, bet māte pārdzīvoja un 1956. gadā atgriezās Latvijā. Ko Baibai nozīmēja satikt māti, par kuŗu viņa zināja tikai no nostāstiem un vēlāk saņemtām vēstulēm, var saprast vien cilvēks, kuŗš ir cietis līdzīgu zaudējumu.

Tu esi viens no pirmajiem Okupācijas mūzeja atbalstītājiem, kādu laiku tu darbojies tā valdē. Kāds tas būs pēc patlaban notiekošās kapitālās pār-būves?

Manuprāt, to izsaka pats jaunās piēbūves nosaukums “Nākotnes nams”. Pieminot pagātņi, mums jāraugās nākotnē. Vienīgi gribētos, lai mūzejā biežāk iegrieztos ne tikai skolēni un ārzemnieki, bet arī vidējā un vecākā paaudze.

Dažkārt dzirdamas arī tādas balsis – “cik gan daudz var sērot!”...

Nu tad paskatīsimies uz ebre-

jiem, uz Izraēlu. Viņi nekad nelaidīs garām iespēju atgādināt pasaulei par savu traģisko likteni, par ebreju tautas iznīcināšanu. Un pareizi rīkojas. Tas, kas jādara mums – lai upuru pieminēšana nebūtu tikai vaimanas un žēlošanās, atskats pagātnē, bet lai tā vairāk tiktu vērsta uz nākotni. Es pat teiktu – lai šī piemiņa pārvērstos mūsu spēkā.

Cik es atceros no padomju laikiem, tad toreiz, ja vispār kāds uzdrošinājās runāt par izvešanām, parasti minēja 1949. gada martu. Savukārt ārzemju latvieši to tikpat kā neesot pieminējuši, vien 1941. gada jūnija notikumus.

Vēl viens pierādījums tam, cik necauralaidīgs bija “dzelzs aizkars”. Atstājot Latviju 1944. gadā, durvis aiz mums aizcirtās gluži burtiskā nozīmē, kontakti ar tautu dzimtenē uz laiku pārtrūka pilnībā. 1949. gadā sarakste vēl nebija sākusies, un vēlāk, 50. gadu sākumā, kad sākām saņemt pirmās vēstules, cilvēki baidījās par tādām lietām rakstīt, arī vēstulē caurlūkošana bija vispārziņāms fakts. Tas, kādas tolaik bija iespējas paslēpt informāciju no ārpusaules, ir prātam neaptverami. Tomēr šādas tādas patiesības druskas jau izspraucās. Piemēram, 30. gadu beigās Latvijas valdība zināja par genocīdu, kas tika vērsta pret Padomju Savienībā palikušajiem latviešiem. Tomēr informācijai tika uzlikts slepenības zīmogs, valdība baidījās, ka šādu ziņu parādīšanās presē varētu kaitēt Latvijas – Padomju Savienības attiecībām. Ja toreiz atklāti tiktu runāts par kaimiņvalstī notiekošo, tautas attieksme 1939. gadā, kad Latvijā izvietojta padomju kaŗabazes, un vēl jo vairāk 1940. gada notikumus noteikti būtu bijusi citāda. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc man

nepatīk slepenības atmosfēra, kas valda šodienas Latvijā. Valsts prezidentu mēs ievēlam slepeni, joprojām nav atslepenots “čekas maisu” saturs. Jautājums – kāpēc?

No savu savtīgo interešu viedokļa raugoties, okupācijas režīms rīkojās visai tālredzīgi. Viņi aizveda tikai tos, kuri likās bīstami vai neuzticami, un paturēja uzticamos, vienaldzīgos jeb vienkārši vajadzīgos. Latvijas Gaisa spēki viņiem bija ļoti nepieciešami, tāpēc no tiem, ja nemaldos, 14. jūnijā tika deportēti viens vienīgs virsnieks. Šodien grūti pateikt, vai okupanti bija gudri un mēs – naivi un dumji, bet no vēstures ir jāmacās. Mēs varam pastāvēt vien tad, ja paliekam uzticīgi paši sev, saviem principiem un vērtībām. Ja domāsim tāpat kā toreiz, kad vieni cerēja, ka krievi būs tie, kas pa-

Uzziņai.

PĒTERIS BOLŠAITIS (dz. 1937. g.) skolas gadus pavadījis Venecuēlā un pēc tam devies uz ASV, kur studējis inženierzinātnes Kalifornijas Tehnoloģiskajā institūtā. Viens no pirmajiem trimdas latviešiem, kuŗš uzdrošinājās apmeklēt okupēto dzimteni. Dažus gadus pēc neatkarības atgūšanas Pēteris Bolšaitis atgriezās Latvijā – nu jau uz pastāvīgu dzīvi.

sargās no vāciešiem, savukārt citi – ka vācieši glābs no krieviem, nekur tālu netiksim. Somi, arī maza tauta būdama, tomēr mācēja pastāvēt par sevi un savu valsti.

Pēdējos gados tu esi pievērsies ne tikai grāmatniecībai, bet arī tulkošanai.

Man pašam liels atklājums bija baltvācieša Zigfrīda fon Fēgezaka daiļrade. Esmu iztulkojis vairākas viņa grāmatas, kas stāsta par Vidzemi un Latviju. Kā pašu pirmo pieveicu “Senči un pēcteči. Piezīmes no senās Livonijas vēstulju lādes 1689 – 1887”, kam sekoja romānu cikls “Baltiešu gredzens”. Pēdējais veikums – grieķu rakstnieka Nikosa Kazantzaka grāmata “Kristus pēdējais kārdinājums”, ko tulkoju no trīs valodām vienlaikus. Visai neparasts, pat strīdīgs sacerējums, kas atrodas Vatikāna aizliegto grāmatu sarakstā. (Visas minētās grāmatas iznākušas mūsu redakcijas serijā *Laika grāmata*. – Red.)

Savas atmiņas “Pēteris peripetijas” tu beidz ar vārdiem, kas iegravēti Kazantzaka kapakmenī: “Ne no kā nebaidos, ne uz ko neceru, esmu brīvs.” Ko tev nozīmē būt brīvam?

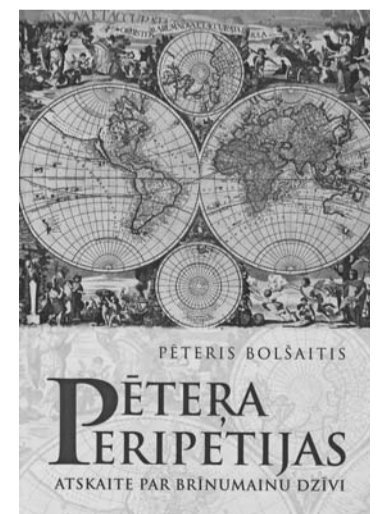
Vispirms jau būt brīvam no aizspriedumiem, no aizvainojuma, naida un atriebības jūtām. Pateikties Visuvarenajam par bagātu un interesantu mūžu. Prieclāties par katru jaunu dienu, ko viņš man devis un dod joprojām.

“Šis ir skaists stāsts par mīlestību, uzticību un pienākumu. Gaiša, enerģijas caurstrāvota grāmata, kas uzmundrina un dod spēku dzīvot.”

Juris Lorencis

Krāsaina, bagātīgi ilustrēta grāmata, cietos vākos, 367 lpp.

Interesenti Latvijā šo grāmatu var iegādāties grāmatveikalos, Eiropā, – sazinoties ar redakciju, redakcija@brivalatvija.lv (par EUR 25,- to nosūtīsim adresātam). Amerikā – sūtīt čeku par USD 30,- Rasmai Adams, 114 4th Ave NW, Largo, FL33770, USA

Iegādājoties šo grāmatu, Jūs atbalstīsiet “Kluso varoņu” stipendiju Vitolu fondā

VALDA LIEPIŅA

Kad pirms pāris mēnešiem parādījās informācija, ka drīzumā iznāks grāmata par t.s. skaistajiem baltiešiem Austrālijā, tūdaļ to pasūtīju. Nodomāju – beidzot būs pētījums par baltiešiem “Dienvidu krusta zemē”, par Austrālijas tā laika politiku, kas veicināja baltiešu ierašanos Austrālijā, par baltiešu iedzīvošanos, kā arī par viņu devumu Austrālijas sabiedriskajai, politiskajai un multikulturālajai ainai. Diemžēl Džeinas Persianas (*Jayne Persian*) grāmata sagādāja vilšanos, vēl vairāk – manu emociju gamma svārstījās no ļoti ieinteresētas līdz dziļam sašutumam. Šīs grāmatas pamatā esot autore doktora grada pētījums par pēckara iebrucējiem Austrālijā, proti, par lielāko nebritu ieeļošānu Austrālijā pēc Otrā pasaules kara. Man vēl joprojām nav izpratnes, kāpēc grāmata nosaukta “*Beautiful Balts*”, ja tajā baltieši tiek pieminēti tikai garām ejot. Varbūt viņa domāja, ka šāds nosaukums piesaistīs vairāk lasītāju? Varbūt pats nosaukums domāts mazliet nievājoši? Nenoliegšim, ka pirmajos pēckara gados baltiešu vārds angļiski tika apspēlēts vairākos variantos.

202 lappušu garajā grāmatā (at-skaitot piezīmes un vākus), baltieši tiek maz pieminēti. Persiana vairākkārt piemin, ka visi pēckara bēgļi tikuši nosaukti par “skaistajiem baltiešiem” (bet biežāk gan par nolādētajiem baltiešiem – *bloody Balts*) un tas cittautesiešu bēgļiem nemaz neesot patīcis. Taču tas nebūtu iemesls grāmatu ar nepārprotamu nosaukumu vēltīt visu Austrumeiropas un Centrāleiropas bēgļu aprakstam. Informācija grāmatā ir interesanta, diemžēl bieži vien mazliet pretencioza, bet tā nav par baltiešiem – un tā mana lielākā grāmatas kritika. Es, piemēram, nedodu šo grāmatu lasīt jauniešiem vai cittautesiešiem, cerībā, ka viņi no tā vairāk uzzinās par baltiešiem Austrālijā.

Grāmata sākas ar aprakstu par traģiskiem notikumiem Austrijā 1945. gada maijā, kad Britu valdība padomju valdībai izdeva vairākus tūkstošus kazaku. Tie esot protestējuši, vairāki izdarījuši pašnāvību. Tiesa, šis apraksts ir briesmīgs un rīcība nosodāma. Tālākās lappusēs gaidīju pamatojumu šādam grāmatas par baltiešiem ievadam. Nesagaidīju! Vienīgais pavadēnis tā kā parādījās daudz vēlāk, kad autore piemin Britu (un ne tikai) valdības centienus veicināt bēgļu atgriešanos savā valstī (neizprotot, ka tādas vairs nebija) – tādā Padomju Savienībā. Sadursmes, kā zinām, notika arī nometnēs, kur bija izmīnāti baltieši, kad padomju pārstāvji centās tos savērt uz atgriešanos.

Par Austrālijas valdības lēmumu aicināt baltiešus uz Austrāliju, jo viņi no esošajiem anglosakšiem vizuāli neatšķiroties, lasām, ka vīrieši esot fiziski iznesīgi un labi izskatīties Austrālijas plūdmalēs; ka baltiešu sievietēm esot bijuši grūti izrunājami uzvārdi, bet par to nevajadzēšot ilgi uztraukties, jo gan jau saprecēšoties ar vietējiem austrāliešiem. Nesen man bija saruna ar kādu čehu kolleģu, kuŗa jautāja, kāpēc baltieši tādā lielā

skaitā nonākuši Austrālijā. Kad izstāstīju par tā laika imigrācijas ministru Kolvela (*Calwell*) un premjēra Čiflija (*Chifley*) lēmumu aicināt baltiešus, jo viņi vizuāli neatšķiroties no austrāliešiem, turklāt bija strādīgi un labi izglītoti, viņas reakcija bija, ka izklausoties kā “labo radurakstu un genu” šķirošanas turpinājums. Domāju, ka baltieši Austrālijā pārsvarā secinās, ka Austrālija viņiem tomēr deva mājas un patvērumu pēckara neskaidrības laikā. Man, šai valstī augot, reti gadījās izjust kādu nīcīnāšanu no austrāliešu puses. Laikam vienīgā reize bija vidusskolas pirmajās klasēs, kad kādā stundā biju izteikusies pret komūnismu un nākamajā dienā daži bērni mani nosauca par nacisti. Es domāju, ka mēs labi iekļāvāmies Austrālijas sabiedrībā, un tādēļ žēl, ka Persiana ir izvēlējusies rakstīt galvenokārt par negatīviem starpgadījumiem un emocijām un nav pievērsusies Austrālijas pēckara politikas pozitīvajai pusei.

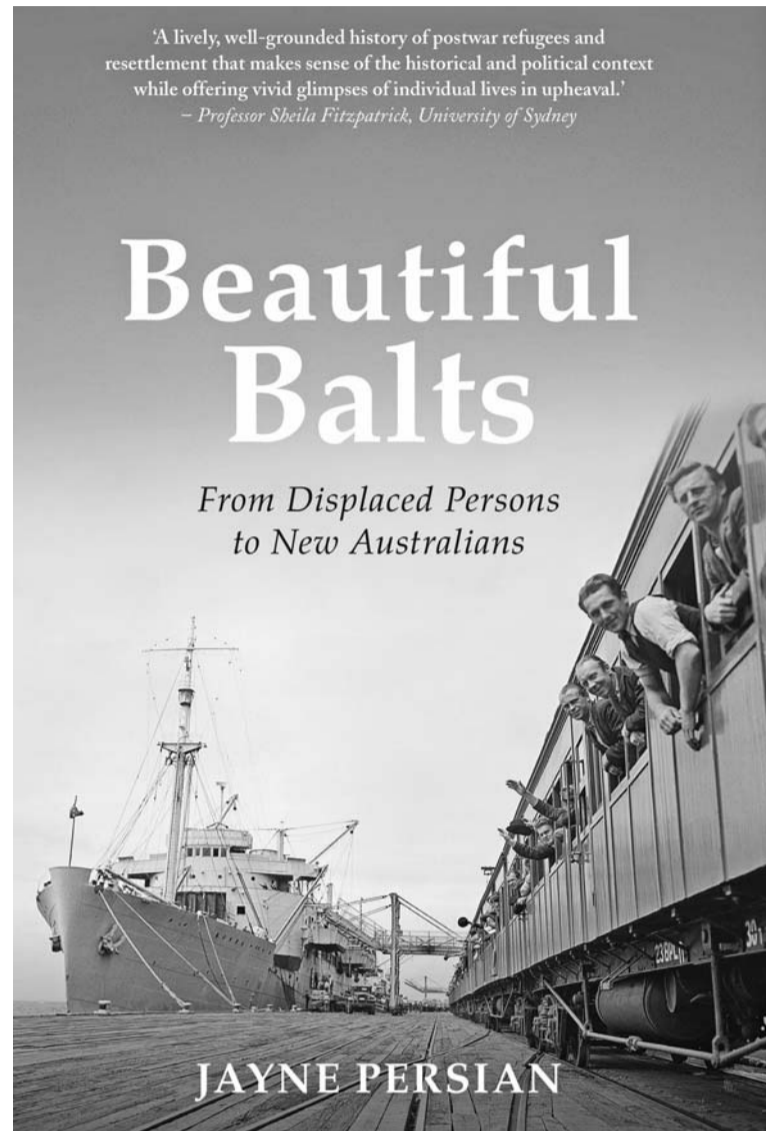
Par bēgļu izveidotajām organizācijām autore raksta: “Izvēloties praktizēt nevis kādu labvēlīgu identitātes politikas veidu, šo organizāciju vadība Austrālijā bija manāmi fašistiska.” Un te Persiana izvērti piemin ungārus, romāņus, chorvātus. Baltieši? Pamatproblēma Persianas notikumu interpretācijā ir neizzūdošais viedoklis – ja kāds ir pret komūnismu vai Krieviju, tad tas ir fašists. Viņa arī nespēj izprast bēgļu bailes par Padomju Savienības vēstniecības atvēršanu Kanberā un bažas par “vervēšanas” iespējām un centieniem.

Aizlasījusies līdz 173. lappusei, īpaši apmulsu pie deviņu lappušu apraksta par kādu Vladimiru Ležaku-Borinu, kas esot bijis čehs, esot cīnījies pret vāciešiem, ungāriem, vēlāk esot iestājies Ukrainas armijā un cīnījies pret Krievu boļševikiem un vēlāk esot pievienojies Francijas leģionam Alžīrijā. Aprakstā atstāstīti jo daudzi Angli-

Persiana rada ainu, ka nometņu dzīve bijusi viena bezjēdzīga slaistīšanās, un samērā nievājoši izsakās par bēgļu apņemšanos kopt savu identitāti, gaidot laiku, kad varēs brīvi atgriezties dzimtenē. Vēl negatīvāk skan viņas apraksti par to, ka bēgļi uzskatījuši, ka viņu uzdevums bijis kopt valodu un tradīcijas, kā arī cīnīties par politisku un cilvēcisku taisnību, jo okupētajās valstīs tas vairs nebija iespējams.

jas un Austrālijas spēcīgu pieņēmumu, bet nevienam nav pierādījuma. Persiana gan atzīst, ka Borins neesot bijis tipisks “jaunaustrālietis ar DP saknēm”, taču esot aktīvās politiskās elites piemērs.

Grāmatā detalizēti aprakstīti notikumi un bēgļu siļšana Vācijas nometnēs. Mani saistīja apraksti par UNRRA (Apvienoto Nāciju palīdzības un rehabilitācijas administrācija). Persiana raksta, ka UNRRA esot apzināti veicinājusi

bēgļu sabiedriski nacionālās aktivitātes nometnēs, domādami, ka tādējādi viņi izjutīsot lielākas skumjas pēc dzimtenes un labprātīgi tajā atgriezīsies. Līdzīgi, “kazaku jautājumam”, ir skaidri jūtams, ka tā laika valsts ierēdņiem nebija ne mazākās izpratnes par to, kas bija Padomju Savienība. Pēc laika, uz zinot, ka repatriētie bēgļi tika vai nu nošauti pēc “atgriešanās” vai arī izsūtīti uz Sibīriju, viņi esot no šīs politikas atkāpušies. Persiana rada ainu, ka nometņu dzīve bijusi viena

Austrālijā, te atkal un joprojām bija maz par baltiešiem. Baltiešiem bija citas problēmas, citi risinājumi. Viena no lielākajām problēmām tieši Austrālijā nonākušajiem baltiešiem bija viņu izglītības neatzišana (atšķirībā no Anglijas un ASV). Persiana to piemin garām ejot, bet aprakstiem par bezjēdzību un bedu slīcināšanu alkoholā viņa velta vairākas lappuses. Nenoliedzami tā arī bijusi problēma, bet te tā nostādīta priekšplānā. Baltiešu jauniešu akadēmiskā un darba centība netiek pieminēta.

Kas attiecas uz politiskiem centieniem, grāmatā vairāk lasām par poļiem un čehiem, par baltiešiem – nemaz. Protams, ka pieminēta iespējamā sadarbība ar SS un pieminēts tiek Konrāds Kalējs. Petrova afera tiek aprakstīta un arī tur pieminēts latvietis. Piemēram, olimpiskie peldētāji Ilze un Jānis Konrāds netiek pieminēti, pat ne garām ejot. Grāmatā nav neviena vārda par latviešu aktīvo iesaistīšanos Austrālijas multikulturālajā dzīvē, par skolu un veļaužu ciemu izveidošanu. Persiana velta diezgan daudz kritikas bēgļu asimilācijas trūkumam, bet par integrāciju nerunā. Viskrasāk izjūt Vitlama valdības lēmumu nepieminēšanu. Trīsdesmit gadus pēc ierašanās Austrālijā, baltieši bija kļuvuši par uzticamiem un lojāliem Austrālijas pilsoņiem, taču tā pati neizpratne par Padomju Savienību turpinājās vairākas politiku aprindās. Kulminācija bija Vitlama 1974. gada lēmums atzīt Baltijas valstu *de iure* iekļaušanu Padomju Savienībā. No vienas puses, varbūt labi, ka Persiana par to neraksta, jo iespējams, ka viņa baltiešu protestus būtu

aprakstījuši kā vērsanos pret Austrālijas pastāvošo iekārtu, pret pasaules realitāti, nevis kā miermīlīgu cīņu par savu okupēto valsti izdzīvošanu. Droši vien arī kā fašisma izpausmi.

Bonegila, nometne, kuŗā no sākuma tikai izmīnāts liels skaits baltiešu bēgļu, ir aprakstīta vairāk no piemiņas vietas izveidošanas viedokļa, nevis pieminot neērtības, kas bija jāpiedzīvo. Kad šodien raksta, filmē vai runā par Bonegilu, tiek izlaists posms, kad bēgļiem bija jādzīvo pa 30 vienā barakā – filmās un fotogrāfijās redzam “ērtās un plašās barakas”, kā tiek atainots Bonegilas brošūrīnā “*Calwell's Beautiful Balts*”. Nenoliedzami šajā sadaļā Persiana piemin vairākas interesantas tezes, kādēļ vajadzēja izveidot Bonegilas nometnes imigrācijas mūzeju, kā arī atšķirīgās atmiņas un pārdzīvojumus, te uzturoties.

It kā steidzoties pārslēgties no Bonegilas uz tagadni, Persiana garām ejot piemin diasporas rakstniecību, lai gan šeit viņa nonāk pie grāmatas iekšējās pretrunas. Desmit lappuses agrāk viņa stāsta par DP un pēcnācēju rakstniecību, īpaši daloties ar savu pieredzi (te viņa piemin arī Jaņa Baloža triloģiju), bet šajā pēdējā sadaļā viņa uzsvē, ka diaspora parasti rakstījusi tikai savai kopienai. Atsaucoties uz 1950. - to gadu sociologa Ronaldā Tafta (*Ronald Taft*) secinājumu, ka baltieši DP esot samierinājušies, ka dzīvošot Austrālijā, bet sirdis piederot savam dzimtenēm, Persiana apraksta mainīgos apstākļus Baltijā un Chorvatijā 1991. gadā un dažu DP ģimeņu atgriešanos savās valstīs. Īpaši aprakstīta otrās paaudzes DP Anita, kuŗa atgriezās Latvijā 2009. gadā (un atkal atgriezās Austrālijā 2014. gadā). Anita savas mātes stelles jau agrāk bija noziedojuši Austrālijas imigrācijas mūzejam Melburnā; otras Fišbachas nometnē izveidotās stelles Anita noziedoja mūzejam “Latvieši pasaulē”. Persiana to piemin kā Latvijas un DP kopienas samierināšanas simbolu.

Grāmatas nobeigums rada vēl vairāk jautājumu – te pārejām uz pašreizējo patvērumu meklētāju un bēgļu problēmu. Varbūt tieši tas iedvesmoja Persianu pievērsties šai tematikai, lai gan, kā var noprast, viņas vīrs ir DP pēcnācējs. Persianas grāmatas auditorija, manuprāt, ir neskaidra un nenoteikta – un tāpēc grāmata ir savārstīta, un tās nosaukums nekādi neatbilst saturam. Viņas secinājumi ir: neskatoties uz daudzajām neveiksmēm un problēmām, Čiflija (*Chifley*) valdības lēmums par bēgļu uzņemšanu bija drosmīgs un pareizs un, laimam ritot, Austrālijas sabiedrība pārvarēja savus aizspriedumus un provincālismu. Tomēr pēdējiem Persianas teikumiem varu piekrist: “Varbūt, ka pārsteidzošākais attiecībā uz pēckara pārvietoto personu (DP) projektu bija ārkārtīgi lielā politiskā griba, kas, izmantojot bēgļu krīzi valstiskam labumam, lika pārvarēt vairākus šķēršļus, ieskaitot iesakņojušā sabiedrības uzskatus. Vai no tā varam kaut ko mācīties, kad šodienas bēgļu politika šķiet tik nelokāma?”

NOVADU ZIŅAS

Tautietes Austras Lindes Latvijai veltītās 120 lelles

Alūksnes mūzejā no 11. jūlija līdz 27. augustam apskatāma izstāde

"No trimdas Latvijā – Austras Lindes (dz.Ķauķis) 120 tautumeitas miniatūrā"

VALIJA BERKINA

Lelles tautastērpos no visiem Latvijas reģioniem – Vidzemes, Latgales, Zemgales, Augšzemes, Kurzemes – ilgu gadu rūpīgi darinājusi Austra Linde (1918-1995) Amerikā. Viņas dzimtā puse ir netālu no Alūksnes – Ziemeļu pagasta "Semeikās". Izstādi apskatīt Alūksnes mūzejā iespējams, pateicoties viņas meitai Astrai Pavlovskai, kuŗa šo unikālo kolekciju atvedusi uz Latviju. Zīmīgi, ka Austra Linde tālajā Amerikā pirmo lelli ietēra tieši savas dzimtas puses tautastērpā.

Pirmā Austras Lindes darbu izstāde Tēvzemē bija apskatāma 1998.gadā Latvijas Etnografiskajā brīvdabas mūzejā. 2015. gada vasarā tautisko leļļu kolekcija

priecēja apmeklētājus Carnikavas Tautas namā. Nu tā nonākusi Austras Lindes dzimtajā Alūksnes pusē.

Pārsteidzoši, ar kādu izsmalcinātību un rūpību ir veidoti brunči, ņieburī, sagšas, vainadziņi. Tie ir isti mākslas darbi, tāpēc Austru Lindi gribas dēvēt par mākslinieci. Astra Pavlovskā izstādes atklāšanā teica, ka Austra Linde izcilās prasmes apguvusi pašmācības ceļā – no mammas stāstītā, no grāmatām. Profesionāls ceļvedis viņai bijusi 1939. gadā Latvijas Lauksaimniecības kameras izdotā grāmata "Novadu tērpī".

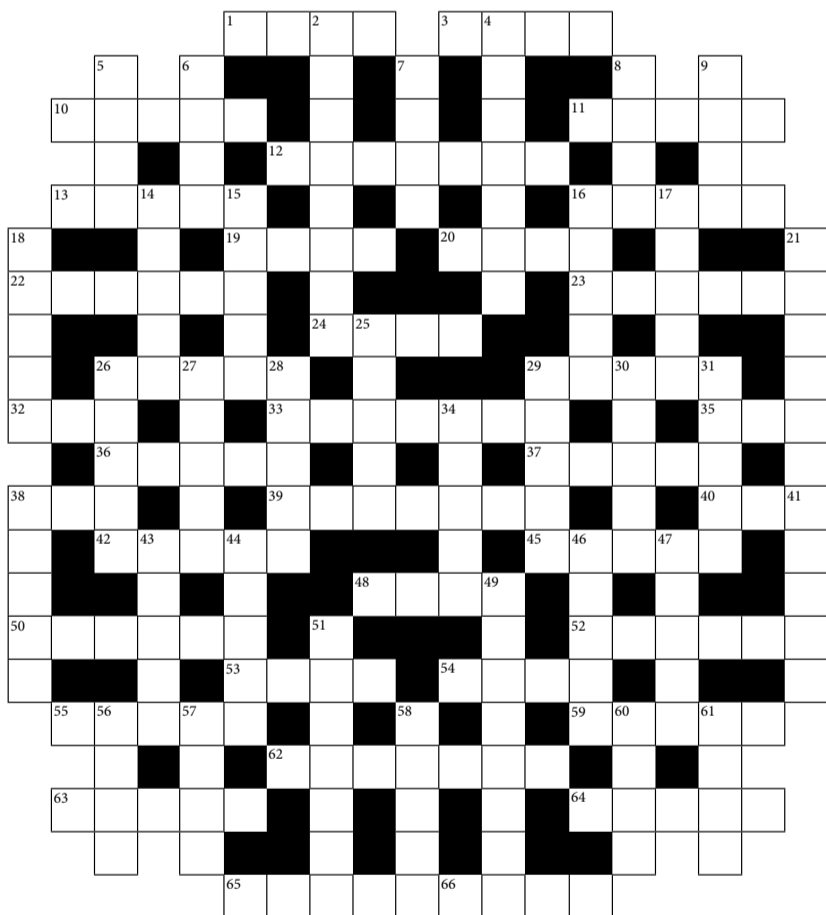
Austra Linde Amerikā strādājusi vienkāršu darbu Klīvlāndes fabrikā, bet vakaros audusi tau-

tastērpus lellītēm. Tas bijis pacietīgs roku darbs līdz vissmalkākam krustdūrienam. Dzīvesbiedrs pagatavojis mazas stellītes, lai varētu noaust svārciņus. Lai miniatūrās apkaklītes izšūtu krustdūrienā, izmantoja speciālu lupu. Klīvlāndieši, padzirdējuši, ka ir šāda leļļu kolekcija, sarīkoja pirmo izstādi. Redzēto aprakstīja arī Amerikas žurnālisti. Latvijas Valsts prezidenta Gunta Ulmaņa vizītes laikā Baltajā namā 1995. gadā lellīte Lielvārdes tautastērpā tika uzdāvināta Hilarijai Klintonēi. Austra Linde no Hilarijas saņēma pateicības vēstuli. Vēstule pienāca 20. jūlijā, bet 29. jūlijā Austra Linde aizvēra acis uz mūžu. Šaisaulē palikuši viņas darbi, kas nu apskatāmi arī Latvijā.

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Franču ilustrators (1832-1883). 8. Sporta sacensību skatītāji, līdzjutēji. 9. Latviešu gleznotājs (1830-1877). 14. Dzer (*sarunval.*). 15. Piena produkts. 16. Pakāpeniski palielina. 17. Graudaugi rupjmaizei. 18. Romāna "Nameja gredzens" autors. 21. Strādīga. 25. Attaisa. 26. Paresna aukla. 27. Itālijas premjermministrs (2014-2016). 28. Pilsēta Homēra eposā "Iliādā". 29. Raizes, nemiers. 30. Laivas vai kuģa buru koki. 31. Piekauj. 34. Vecās Derības pravietis. 38. Seno ēģiptiešu Saules dievs. 41. Pilsēta Kurzemes ziemeļaustrumos. 43. Brūce. 44. Slaidis. 46. Koka rungas. 47. Franču komponista Deliba opera. 49. Latviešu bērnu grāmatu ilustratore un rakstniece (1914-2014). 51. Ār-stēt. 56. "Visi ceļi ved uz ..." 57. Spāņu gleznotājs (1893-1983). 58. Jēzus, labais... 60. Latvijas Nacionālā bibliotēka – Gaismas... 61. Melnā, Sarkanā vai Baltijas...

Līmeniski. 1. Katoļu baznīcas dievkalpojums. 3. Dzīt bārdū. 10. Graudu maļšanas produkts. 11. Saņem. 12. Jaunievelētais Francijas prezidents. 13. Vēja saņesti smilšu pauguri. 16. Augšējā daļa. 19. Neatzītās islāma valsts nosaukums kopš 2014. gada. 20. Dārzenis – dāmu pirkstīni. 22. Žāvēta vīnoga. 23. Mahatmas Gandija dzimtene. 24. Populāra prāta spēle. 26. Griezti, virzīti. 29. Resna kārts. 32. Pašreizējais Ķīnas prezidents. 33. Ligūrijas jūras piekrastes rajons Francijas dienvidaustrumos un Itālijas ziemeļrietumos. 35. Turku kungs. 36. Mūzikas forma. 37. Apzināta vai neapzināta rokas, kājas vai galvas kustība cilvēku saskarsmē. 38. NATO dalībvalsts.

39. Kēniņa Visvalža valsts. 40. Kustēties. 42. Filma par Argentīnas politiķi Peronu. 45. Gruzdēt. 48. Celnis. 50. Attīstības, veidošanas gaita. 52. Sevišķi dārgs. 53. Atļauja pārbraukšanai pāri valsts robežai. 54. Brīvības pieminekļa skulptors. 55. Kilogramā tūkstošdaļa. 59. Apdāvinātība. 62. Labības kulšanas paliekas. 63. Sutina ēdienu (*sarunval.*). 64. Skaidrs (*sarunval.*). 65. Fakti, kas ir pamatā secinājumiem. 66. Otrais burts grieķu alfabētā.

Stateniski. 2. Latviešu chirurģs un veselības aprūpes organizētājs (1896-1958). 4. Stacionāra ārstniecības iestāde. 5. Romāna "Grāfs Monte Kristo" autors. 6. Vulkāns Sicīlijas austrumos. 7.

Krustvārdu mīklas (Nr. 26) atrisinājums

Līmeniski. 9. Palsmane. 10. Akapulko. 11. Sin. 12. Rabāta. 13. Skadra. 14. Cielava. 15. Palama. 17. Slokas. 19. OTRAS. 22. Tabulas. 24. Līderis. 26. Tesla. 27. Skataka. 29. Vestis. 31. Skava. 34. Alatas. 37. Sakult. 39. Aronija. 40. Enkurs. 41. Lirika. 42. Una. 43. Katedras. 44. Rentgens.

Stateniski. 1. Karagana. 2. Asuāna. 3. Salaca. 4. Iespert. 5. Kandava. 6. Lapsas. 7. Bufalo. 8. Skarlati. 16. Malnava. 18. Lēdurga. 19. Ostas. 20. Rasma. 21. Slava. 23. Boa. 25. Rāt. 28. Kalendas. 30. Izloksne. 32. Krokusi. 33. Vaivari. 35. Taures. 36. Sasāri. 37. Salons. 38. Karogs.

ĪSZIŅAS

Salacgrīvā no 23. līdz 30. jūlijam notiks "Pasaules latviešu ģimeņu saiets 3x3", kuŗa tema "Vējš", aicinot izbaudīt jūru un vējus – auros, stabulēs, dziesmās, burās, dzirnavās, smaržās un spēkos. Mītnes vieta būs skaisti atjaunotajā Salacgrīvas vidusskolā. Ievirzēs kultūras ministre Dace Melbārde rosinās domāt par "latvietības daudzveidību". Ģimeņu seminārā ar Līgu Rupertu un Māru Tupesi varēs iemācīties kā veidot savstarpējās attiecības. Būs 50 dažādas ievirzes lieliem un maziem.

Iecavai – 525 gadi. Lielajai jubilejai veltīti Iecavas novada svētki – no 21. līdz 23. jūlijam, caurvijot senatni ar mūsdienām. Iecava kā apdzīvota vieta pirmo reizi vēsturiskajos avotos minēta 1492. gadā, bet 1812. gada 19. jūlijā šeit notika Iecavas kauja pret Napoleona Lielās armijas Prūšu korpusu. Šodien Iecava ir novada centrs ar administratīvām iestādēm, vidusskolu, diviem bērnudārzniekiem, Mūzikas un Sporta skolu. Lielākais darba devējs ir AS *Balticovo* un SIA *Avesta*.

Auces novada Bēnē top Latvijā lielākā olu ražotāja *Balticovo* jaunais graudu pārstrādes un uzglabāšanas komplekss, kuŗš sāks darbu augusta sākumā. Tiks nodrošināta graudu tīrīšana, kaltešana un uzglabāšana. Pieņems lopbarības un pārtikas kviešus, miežus un rapšu sēklas. Darbu turpinās arī *Balticovo* graudu pieņemšanas komplekss Iecavā.

Siguldā no 28. līdz 30. jūlijam notiks 25. Starptautiskie Opermūzikas svētki gleznainā Siguldas pilsdrupu estrādē. Kā ierasts, būs iespēja dzirdēt gan Latvijas, gan pasaules izcilākos operdziedātājus. Pirmo reizi, par godu Eiropas gastronomijas reģionam, Opermūzikas svētku viesus priecēs Rīgas un Gaujas reģiona šefpavāri, piedāvājot izsmalcinātu maltīti Siguldas pils dārzā. (*Lasiēt arī 9. lpp.*)

Āraišu vējdzirnavās 29. jūlijā būs "Maizes diena", kas veltīta Jekabiem, kad pēc senām tradīcijām, tiek cepta jaunrudzu maize. "Maizes gudrību telti" iepazīstinās ar maizes cepšanas gudrībām. "Kukuliša takā" ģimenes ar bērniem varēs izzināt maizes ceļu, izcept savu kukulīti, darboties radošās darbnīcās. Būs tirdziņš, mūzika, spēles, "Dzirnavnieka pusdienas" un citas aktivitātes.

Valmierā no 28. līdz 30. jūlijam būs Pilsētas svētki, veltīti 734. dzimšanas dienai. Bagātīgā svētku programmā līdztekus koncertiem, radošajām darbnīcām, ekskursijām un sacensībām, pilsētas viesi tiks aicināti baudīt arī dažādus piedāvājumus gardēžiem pilsētvidē. Apmeklētāji pie Hanzas sienas pilsētas centrā varēs iepazīt Valmiermuižas dārza svētku mūsdienīgi latvisko virtuvi "Ar dabu šķīvi", kā arī restorāna "Rātes vārti" pavāru gatavotos ēdienus "Pilnu muti vasaras".

Glūdas pagasta Nākotnē no 28. līdz 30. jūlijam notiks pirtnieku festivāls „Latvju pirts un veselība 2017”, kuŗu organizē Jelgavas novada dome sadarbībā ar Latvju pirts un SPA asociāciju. 28. jūlijā pie ūdens baseina pirtnieki, meistari, masieri un veselības veicināšanas speciālisti sniegs plašu ieskatu savā arādā. Festivālā lielākais akcents likts uz latviešu pirts tradīcijām. Būs arī viesi no Lietuvas, Igaunijas un Baltkrievijas.

Īsziņas sagatavoja Valija Berkina

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Nobeigums. Sākumu skat. nr. 26)

Vimblonas vilinājums un pārbaudījumi

Aļona ar Venusu grib tikties vēl kādu reizi...

Vimblonā ar lielu interesi tika gaidīta Latvijas tenisistes Aļonas Ostapenko ceturtdaļfināla spēle pret pieckārtējo šo meistarsacikšu uzvarētāju amerikānieti 37 gadus veco Venusu Viljamsu. Sacensība iznāca saspringta. Ostapenko uzbrūkošais spēles stils sastapa Viljamsas, kā eksperti saka, prāgmatisko spēli. Amerikānietes galvenais ierocis bija serves, kuŗu spēks bieži lidzinājies viriešu tenisam. Viljamsa teicami servēja, izpildīja astoņas netveramas serves un abos setos ātri izvirzījās vadībā ar breika pārsvaru. Pirmajā setā Viljamsa pārsvaru nosargāja, savukārt otrajā setā Ostapenko spēja panākt neizšķirtu – 5:5. Izšķirīgajā bridī Aļona mazliet nodrebēja un galotnē pārāka bija amerikāniete – 7:5.

ciēši pietuvoties TOP 10 spēlētājām. Francijas atklāto meistarsacikšu uzvarētāja pelnījusi vislielāko atzinību un uzslavu, pasaulē spēcīgāko spēlētāju konkurencē pirmoreiz Vimblonā aizklūstot līdz ceturtdaļfinālam un atkārtotot Latvijas tenisa labāko sasniegumu vienspēlēs zālāja seguma Grand Slam turnīrā. Pirmo reizi to spēja Larisa Neilande tālajā 1994. gadā.

“Bija patiešām jauki spēlēt Vimblonas centrālajā laukumā. Pērn šeit spēlēja jaukto dubultspēļu turnīrā, bet šoreiz skatīties bija sanākuši daudz cilvēku. Es to izbaudīju. Ceru, ka vēl šeit spēlēšu,” turnīra rīkotāji citē Ostapenko teikto. “Venusai ir lieliska spēlētāja. Arī es aizvadīju gana labu spēli. Kaut es būtu spēlējusi labāk. Es to nedariju slikti, tomēr nespēlēju tādā veidā, kā to vēlējos. Neservēju pārāk labi. Ceru, ka pret Venusu spēlēšu vēl un tad jau varēšu demonstrēt labāku sniegumu,” sacījusi Ostapenko.

Pēc Vimblonas Aļona ceļā uz jaunām uzvarām...

Zaudējums, bet par to nav jāskumst. Aļona godam izturēja grūto pārbaudījumu Iekļūšana turnīra astoņu spēcīgāko spēlētāju vidū ļaus Ostapenko nākamajā pasaules ranga sarakstā

“Venusai parocīgākais segums ir tieši zālājs, viņa Vimblonā ir uzvarējusi piecas reizes. Domāju, viņai ir labas izredzes uzvarēt arī šogad.”

Slam-dunk konkursā triumfē amerikānis Steipls

Rīgā, Centrāltirgus paviljonā, risinājās pasaules meistarsacikstes bumbas triekšanā grozā no augšas *Ghetto Kings of Air*. Sportistu sniegumu vērtēja tūkstošiem skatītāju, kā arī ļoti cieņnījama žūrija – bijušais basket-

bolists Andris Biedriņš, Latvijas izlases spēlētāji Anžejs Pasečņiks un Jānis Blūms, bijušais Jūtas Jazz spēlētājs un pašreizējais Krievijas basketbola federācijas prezidents Andrejs Kirilēno un Latvijas Basketbola savienības prezidents Valdis Voins.

Par uzvaru cīnījās pasaules labāko “dankeru” zieds – virtuozākais pasaules “dankeris” kanādietis Džordans, vairāki ASV

Krisa Steibla „meistarstīķis”

dzīvojošie sportisti, Areks Pržibilskis un Pīters Grabo no Polijas, “Zvaigžņu spēles” danku konkursa uzvarētājs Ģedimins Žitlinskis no Lietuvas. Latviju sacensībās pārstāvēja pašmāju “dankeris” Ivars Richards Žvīgurs. Finālā iekļuva trīs dalībnieki – amerikānis Kriss Steipls un viņa tautieši – Džordans Sazerlends un Gajs Dipui. Iepriekšējo divu gadu čempions kanādietis Džordans Kilganons startēja ar savainotu roku un viņam neizdevās pusfināla otrais mēģinājums, līdz ar to paliekot ārpus izšķirīgajām sacensībām.

Finālā Steipls ar pirmo mēģinājumu, kuŗā pārlēca pāri motociklam, apgriezoties par 360 grādiem un vēl izlaižot bumbu cauri kājai, no visiem pieciem tiesnešiem nopelnīja desmitniekus. Tomēr pēc tam Dipui pārlēca pāri trijiem cilvēkiem un pirmais saņēma arī vairākas atzīmes 13. Nobeiguma vingrinājumos pārliecinošu uzvaru izcīnīja Kriss Steibls. Latvijas pārstāvis Ivars Richards Žvīgurs nesasniedza pusfinālu.

Kristaps Porziņģis tiek ar jaunajiem basketbolistiem

Elektrum Olimpiskajā centrā Rīgā bija ieradusies 265 jaunie basketbolisti no visas Latvijas, lai tiktos ar mūsu basketbola zvaigzni, Nacionālajā basketbola asociācijas (NBA) komandā Ņujorkas *Knicks* divas sezonas aizvadījušo Kristapu Porziņģi. Olimpiskā centra basketbola zālē pul-

cējās 10 līdz 14 gadus veci zēni un meitenes no 55 sporta skolām un basketbola klubiem. Jaunieši bija gatavojušies un izmantoja iespēju uzdot Kristapam dažādus jautājumus. Viņiem bija iespēja uzspēlēt basketbolu un nofotografēties ar slaveno basketbolistu. Jaunajiem sportistiem tieši Porziņģis ir paraugs, kas iedvesmo trenētis.

„Kristaps Porziņģis mums rāda mērķi, ko mēs gribam sasniegt. Esam spēlējuši abos Porziņģa laukumos Liepājā, bet šis sarīkojums mums deva iespēju satikt

viņu klātienē. Kristaps dara daudz Latvijas basketbola attīstībai. Ja nebūtu Porziņģa un Bertāna (basketbolists Dāvis Bertāns), Latvijā nebūtu tik daudz basketbola fanu,” apliecināja sarīkojuma dalībnieki.

Kristaps Porziņģis pēc sarīkojuma atzina, ka šādas tikšanās pozitīvi uzlādē un ļauj izrauties no ikdienas treniņu rutīnas. “Tas jau vien, ka tik daudz bērnu un viņu vecāku ir ieradusies, tas man ir liels prieks un pagodinājums.”

(Turpinājums 20. lpp.)

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

Latvian Relief Fund of America
AMERICAS LATVIJES PALĪDZĪBAS FONDS

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

**NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU**

Kārtojam nodokļu un citus maksājumus Latvijā!

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tālr: 973-746-3075

**ESCAPE FROM
LATVIA:
MY FATHER'S DIARY**
Ingrid McGowan, DM

Escape from Latvia: My Father's Diary

This is the story of Erika and Nikolajs Garais, young Latvians who see escape as their only choice in fleeing Soviet invaders. On September 7, 1944, they board a Belgian cargo ship to begin their journey that takes them through the end of the war and beyond. Learn of their struggles, described vividly in first person diary entries by both. Read about their background and their families as told by their younger daughter, Ingrid. This is a revealing and thoughtful addition to the history of DP camp survivors in Germany. Available at Amazon.

LASL LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīki (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN
Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

Katoļu dievkalpojums un saiets Gaņezera

ZIGFRIDS ZADVINSKIS

Gaņezera 16. jūlijā nu jau 46 gadus pēc kārtas notika gads-kārtējais katoļu dievkalpojums un sabraukums, ko parasti rīko Amerikas latviešu katoļu apvienība. Šo tradīciju savulaik ieviesa Čikāgas latviešu katoļu draudzes prāvests Boleslavs Baginskis 1971. gadā, pirmo dievkalpojumu noturot Gaņezera Dziesmu lejas rajonā pie *likā bērza*. Gaņezers ātri pēc nodibināšanās uzbūvēja pašreizējo Āra baznīcu, un dievkalpojumi pārcēlās uz turieni. Šogad šo dievkalpojumu vadīja viesis no Latvijas, Viļānu Mariāņu klostera priekšnieks priesteris Rinalds Stankevičs. Kā parasti, šajos dievkalpojumos piedalās visa Gaņezera nometnes saime bez konfesiju izšķirības. Dievkalpojuma ministrants bija Edmunds Zadvinskis, lasījumus lasīja Lūcija Sālzemnieks un Olgerts Svilāns. Ērgelniece bija Aija Brugmane. Sprediķi priesteris Stankevičs sacīja: „Mēs,

līdzīgi kā kristīgie pirms 2000 gadiem, nākam pie Jēzus, lai saņemtu atbildes uz mums svarīgiem jautājumiem. Ticīgie toreiz pulcējās Galilejas ezera krastā, mēs šodien Gaņezera krastā. Cilvēki no krasta uzlūkoja Jēzu, jūs no Gaņezera Āra baznīcas uzlūkojat mani, Dieva Vārda sludinātāju. Jēzus mācīja no laivas, es neesmu laivā, bet stāvu jūsu priekšā, lai kopīgi pārdomātu Viņa, Dieva mūžīgo gudrību. Ko šodien mums Jēzus māca? Viņš stāsta līdzību par sēklu. Jēzus vienmēr izvēlējās tādas līdzības, kas bija saprotamas viņa laika cilvēkiem. Vai jūs esat redzējuši sēklu? Vai esat redzējuši, kā jāsagatavo augsne, lai sēkla varētu izaugt?

Jēzus ne tikai stāsta šo līdzību, bet arī to izskaidro. Dažas no sēklām nokrīt ceļmalā, dažas starp akmeņiem, dažas starp ērkšķiem, bet tikai dažas labā un auglīgā zemē. Pat tās, kas iekrīt labā augsnē, dažas nes

30-kārtīgus, dažas 60-kārtīgus, dažas pat 100-kārtīgus augļus. Varētu teikt, ka tā ir liela izšķērdība no sējēja puses. Baznīca, saņemot pavēli no paša Kunga Jēzus: *Ējiet un māciet visas tautas, kristīdami tās Tēva, un Dēla un Svētā Gara vārdā*, joprojām turpina šo Dieva darbības sēklu sēt arī mūsdienu pasaulē, kuŗā ir tik daudz sējēju arī ārpus baznīcas. Pirmā kārtā tie ir mūsu vecāki, vecvecāki, kuŗi vēlās nodot saviem bērniem dzīves gudrību. Tad ir skola un skolotāji, kas dara to pašu. Šeit pateicība pienākās Gaņezera vasaras skolai, kuŗa jau tik daudzus gadus un tik auglīgi cenšas šo sēklu, laicīgo un garīgo, sēt bērnu dvēselēs. Taču ir arī citi, kas šo sēklu sēj, – Radio, Televīzija, Internets, plašsaziņas līdzekļi. Kā lai saprotam, kuŗa no šīm sēklām ir laba mūsu dzīvei, garīgai izaugsmei un kuŗa no teikti nav? Nedrīkstam pieņemt visu. Piedaloties svētdienas diev-

kalpojumos, dzirdot Dieva vārdu, varam atšķirt, kas ir mūžīgs, dara cilvēku garīgi bagātu un kas ir laicīgs, nepastāvēs ilgu laiku, bet mainīsies un pazudīs.

Ko mums darīt, lai šī sēkla nestu labus augļus? Jēzus līdzībā stāsta par to, ka ne visa sēkla nes labu ražu. Tāpēc Baznīca mūs mudina bieži lasīt un pārdomāt Dieva Vārdu, lai tas mūs apgaismo un parāda īsto ceļu. Palūkojoties uz šodien dzirdēto evaņģēlija fragmentu matemātiski, tad 25 % sēklu nokrīt ceļmalā – tie ir cilvēki, pie kuŗiem atnāk ļaunais, labais gājis zudumā. 25% nokrīt klinšainā vietā, kur nav augsnes. Šie cilvēki pieņem Dieva Vārdu, bet pirmo grūtību priekšā no Dieva atsakās. 25% nokrīt ērkšķainā vietā, kur ērkšķi sēklu nomāc. Šajos cilvēkos pasaules rūpes, dzīves steiga, bagātības nomāc Dieva Vārdu. Tikai 25% sēklu nes augļus, lielākus vai mazākus. Bet arī šeit ir vajadzīgs

darbs, lai mūsu dzīvē viss labais, ko tik bagātīgi sēj Baznīca, mūsu vecāki, skola un sabiedrība, nestu augļus. Padomāsim, pie kuŗas klausītāju kategorijas mēs varam sevi pieskaitīt! Vai esam kā zeme, kuŗa nes augļus, bet varbūt savā dzīvē vēl kas jāmaina, lai to darītu.”

Pēc dievkalpojuma katoļi un viesi pulcējās latviešu ciema paviljonā kopējam piknikam pie pašu sanestiem groziņiem. Mielasta galdu sakārtoja Grandrapidu latviešu katoļu draudzes komitejas dāmas Pauline Zadvinskis, Marija Visockis, Tereze Vāvere, Elita Vood, Lūcija Sālzemnieks, Lonija Bogdans, Lūcija un Duane Gerrits, Marija Felkers ar palīgiem. Maltīte šogad bija it sevišķi bagāta. Beigās Arijs Vilemons uzaicināja pateikties piknika saimniecēm par garšīgo maltīti, nodziedot „*Tē bij laba saimniece*”... Piknika beigās Zigfrids Zadvinskis aicināja visus nodziedāt „*Daugav's abas malas*”.

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu Kultūras Centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek kuŗa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo Latvju Biedrība (531 N 7th St).

5.augustā 12:00 pensionāru kopas *pikniks* groziņu veidā. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un pārrunas par notikumiem pasaulē, kā arī dzimumdienu svinēšana pie kafijas galda.

INDIANAPOLIS (IN)

Latviešu Sabiedriskais Centrs (1008 W 64th St, Indianapolis IN 46260).

ŅUJORKA (NY)

Draudzes nometnē Katskiļos: „*Melnais Lācis*” – **22.jūlija** pievakarē. „*Atgriezies Nometnē*” no **23. līdz 25.jūlijam**.

SIETLA (WA)

Sietlas Latviešu Sabiedriskais Centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125).

9. jūlijā – **5.augustā** Kursas vasaras vidusskola Rietumkrasta Latviešu Izglītības centrā. Info: kursa.rklic.org

6. – 12.augustā Mežotnes bērnu vasaras nometne Rietumkrasta Latviešu Izglītības centrā Šeltonā.

ST. PĒTERSBURGA (FL)

St. Pētersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713).

Bibliotēka pārtrauc savu darbību un grāmatu ziedojumus vairs nepieņem. Par vēlmi izņemt grāmatas lasīšanai, lūdzu, zvanīt **Mārai Prāvs**, tālr.: 727-851-941

5.septembrī 19:30 Biedrības valdes sēde.

14.oktobrī 10:00 *War Veterans Memorial Park* 9600 Bay Pines Blvd. N nojumē #4 (ieejas vārti parkā pie 94th Str. N) notiks Dāvgavas Vanagu apvienības Floridā rīkotais gadskārtējais *pikniks*. Līdzī jāņem priecīgs prāts un gro-

ziņi kopīgam azaidam. Par ceptām desinām, sutinātiem skābiem kāpostiem un vēsu dzērienu gādās Vanadzies un Vanagi.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:00 Centrā. Info: 514-992-9700.

22.jūlijā vakarā sveiču Dievk.

23.jūlijā kultūras nometnes atklāšana.

23.jūlijā 14:00 *Avoca* kapu svētki.

19.augustā 11:00 Dievk. *Pikniks*.

2.-4.septembrī Tērvetes **60.gada jubileja!**

8.oktobrī 11:00 Pļaujas svētku Dievk. Mielasts.

ZIEMELKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 kuŗa mēģinājums

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: **617-232-5994**. Māc. Igors Safins. Runas stundas trešdienās 10:00- 15:00, piektdienās 16:00- 18:00. **Dievk. notiek 10:00. 23.jūlijā** Dievk.

• **Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.:** (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Ciānas-draudze-255043897965234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr.birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pētera dr.:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Pēc Dievk.

kafijas galds.

• **Čikāgas latv. baptistu dr.:** (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Olgerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stunda. **Trešdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00. 23.jūlijā** Dievk. **13.augustā** Kapu svētku Dievk. **Woodlawn** kapsētā. **27.augustā** Dievk. **10.septembrī** Dievk. **Sadraudzība. 24.septembrī** Dievk.

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane *Gibbs*, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

• **Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** baznīca (1927 Riverside Ave, Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek 11:00.**

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00** Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. **Dievk. notiek 10:00. 23.jūlijā** Dievk. ar Sv.vak. **30.jūlijā** Dievk. **6.augustā** angļu val. Dievk. **13.augustā** Dievk. **20.augustā** Kapu svētki – 11:00 *Glenwood* kapsētā, 12:00 *Montrose* kapsētā. **27.augustā** Dievk.

ar Sv.vak. Pūsgada informācijas sapulce. *Pikniks*.

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A.Graham. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds. **23.jūlijā** Dievk. Māc. Roberts Franklins. **30.jūlijā** un **6.augustā** Dievk. **nenotiks. 13.augustā** Dievk. ar dievg. **20.augustā** Dievk. **27.augustā** 10:00 Kapu svētki *Riverside* kapsētā.

• **Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30. Bībeles stundas notiek 10:00** katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvids Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.:** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galiņa, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriks, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** 2.svētd. Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th Str, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibīskape Lauma Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

• **Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). **Dievk. sākas 10:00. Pēc Dievk. sadrau-**

dzība. 23.jūlijā Dievk. ar Sv.vak. **30.jūlijā** Dievk. **6.augustā** Dievk. **13.augustā** Dievk. ar Sv.vak. **20.augustā** Kapu svētki *Crystal Lake* kapsētā. **27.augustā** Dievk. **3.septembrī** Dievk. **10.septembrī** Dievk.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org. **Dievk. notiek 14:00. Mācītāja vieta vakanta.**

Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:00.

10.septembrī Dievk. Centrā. **24.septembrī** 15:00 Dievk. Centrā ar māc. Zvirgzdi. **1.oktobrī** Kapu svētki *Mount Royal*. **22.oktobrī** Dievk. Centrā.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com **30.jūlijā** Dievk. ar dievg. **13.augustā** 10:00 Kapu svētki *Van Liew* kapsētā, *North Brunswick*. Lietus gadījumā baznīcā 13:30. **27.augustā** 13:30 Dievk. ar dievg.

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY).

St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ). Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY).

Manhatena, *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY). Priedaine (1017 State Rte 33, Freehold NJ).

Katskiļu nometne.

23.jūlijā 10:30 Salas bazn. Dievk. Māc. Saliņš.

11:00 Katskiļu nom. Dievk. Māc. Saivars.

30.jūlijā 10:00 Jonkeru bazn. Dievk. Māc. Saivars.

19:00 Katskiļu nom. Dievk. Māc. Saliņš.

(Turpināts 19. lpp.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14450). **Dievk. notiek 14:00.** Diakone Linda Sniedze-Taggart. **13.augustā** Dievk, dziesmu grām.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava, MI). Kontaktpersona *Mary Beth Dzirnis*: 989-781-1163, e-pasts: dzirnis@chartermi.net

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@sanrr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). **Dievk. notiek katra mēneša 3. svētdienā 14:00.** Pēc Dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **Dievk. notiek 10:30.** Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org **23.jūlijā** Dievk. Kristības. **6.augustā** Dievk. ar dievg.

• **Skenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart. **16.jūlijā** 14:00 Dievk., dz.grām.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** **Dievk. notiek 14:00** *Mūsu*

Pestītāja (Our Savior) bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707), kā arī Biedrības namā.

Bībeles stundas notiek Biedrības namā 11:00. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Katrs 1. svētdienas Dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00. 23.jūlijā** Bībeles stunda. **30.jūlijā** Bībeles stunda. **6.augustā** Bībeles stunda. **13.augustā** Dievk. Biedrības namā. **20.augustā** Bībeles stunda. **27.augustā** Bībeles stunda. **3.septembrī** Bībeles stunda. **10.septembrī** Dievk. Biedrības namā. **17.septembrī** Bībeles stunda. **24.septembrī** Bībeles stunda. **1.oktobrī** Biedrības namā Pļaujas svētku svētrīdis ar pašu nestām brokastīm. Visi miļi gaidīti! **8.oktobrī** Bībeles stunda.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sympatico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net. Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-

3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vītols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķīši. **Dievk. notiek 11:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds. **12:30** iesvētes mācība.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:**

Ebenezer Lut. Church (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. Diakone Linda Sniedze-Taggart. Kafijas galds.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – SVĒTDIENĀS! Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Dieva mierā aizgājis mūsu
mīlais vīrs, papiņš, vectētiņš

MARGONIS JANĀUS

Dzimis 1924. gada 12. septembrī Stuburu mājās, Vecsvirlaukas pagastā, Zemgalē,
miris 2017. gada 12. jūnijā East Hartford, CT

*Aiz katra paliek dzīve
un pasacīts vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
sirds ilgi saglabās.*

Mīlestībā skumst
SIEVA KARINA
MEITA LAILA

MAZDĒLS MARCUS UN SIEVA KAITRIN

Mūsu draugs priekos un bēdās

ILMĀRS LŪSIS

Dzimis 1929. gada 17. septembrī Rīgā, Latvijā,
aizgājis aizsaulē 2017. gada 22. jūnijā Kirklandē, Vašingtonā

Padarīti darbi patīkami...

Sēro
JĀNIS VĪKSNE ALEXANDRIJĀ, VIRDŽINIJĀ
BUTKEVICU ĢIMENE RĪGĀ
HARIJS SEVERIN ĀRLINGTONĀ, VIRDŽINIJĀ

Pēc ilgas slimošanas mūžībā aizgājis mūsu
brālis un onkulis

ULDIS MEDNIS

Dzimis 1944. gada 17. oktobrī Liepājā, Latvijā,
miris 2017. gada 19. jūnijā Mičiganā

Viņu piemiņā paturēs
MĀSAS DAINA BLITTE, ILGA MEDNIS
ERIKA D`Aoust ar ĢIMENI

Mūsu mīlais filistrs

ULDIS NIKLĀVS BROŠS, B.S.

Dzimis 1930. gada 30. martā Rīgā,
miris 2017. gada 21. jūnijā Klivlandē

KORPORĀCIJA TALAVIJA

Dieva mierā aizgājis mīlais
vīrs, tēvs un vectēvs

ANTONS TUTINS

Dzimis 1933. gada 2. maijā Ludzā,
miris 2017. gada 11. maijā Orlando, Floridā

Mīlestība nekad nebeidzas...

Mīlestībā skumst
SIEVA RAITA
DĒLS ROBERTS AR SIEVU WENDY
MAZBĒRNI CONNOR, MITCHEL, EMMA
MĀSA LILITA ALLEN

Dieva mierā aizgāja mūsu jaunības draugs

DAINIS ZELENKO

Dzimis 1939. gada 31. maijā Ventspilī,
miris 2017. gada 23. jūnijā Hibbing, MN

Viņu vienmēr atcerēsies
BRUNO RENSS
JURIS RIEKSTIŅŠ
PETERIS STRODS

Šīs zemes gaitas pēc ilgām ciešanām
beigusi mūsu mīļā

AINA VĪKSNE, dzim. VĒTRA

Dzimusi 1930. gada 2. maijā Sņikerē, Latvijā,
mirusi 2017. gada 6. jūlijā Pleinvillē, Mičiganā

*Dieviņ, iedez vakarzvaigzni,
Zemes bērns uz mājām iet.
Sāpju nasta viegla kļuva,
Debess dārzos rozēs zied.*

Mīlestībā pieminēs
VĪRS LEONS UN DĒLS EDGARS AR ĢIMENI

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

Viņš neslēpa, ka iegūst prieku un enerģiju no laimīgajām bērnu sejām. Sarunās ar jaunajiem basketbola spēlētājiem Porziņģis stāstīja, ka pats galvenais topošajiem basketbolistiem ir nepadoties pie pirmajām grūtībām – arī viņam pašam 15-16 gadu vecumā bijis jāpārvar ne mazums šķēršļu.

Eiropas U-23 meistarsacīkstēs – zelts un sudrabs

Polijā, Bidgoščā, risinājās Eiropas meistarsacīkstes vieglatlētīem vecuma grupā līdz 23 gadiem. Latvijas vieglatlētī izcīnīja divas augsta kaluma medaļas. Skrējēja **Gunta Latiševa-Čudare** pārliecinoši uzvarēja 400 metru distancē un izcīnīja Latvijai zelta medaļu. Ar priekšsacīkstēs sasniegto rezultātu – 51,80 – viņa izpildīja pasaules meistarsacīkšu normu, bet finālā ar 52,0 pietika uzvarai, lai apsteigtu vācieti Lauru Milleri.

Gunta Latiševa-Čudare

Kā vienmēr, ar interesi gaidījām mūsu šķēpmetēju startu. Par vicečempioni kļuva **Anete Kociņa**.

Anete Kociņa

Kvalifikācijā viņa sasniedza 59,52 m (3. labākais rezultāts), bet finālsacensībās šķēpu aizmeta krietni tālāk – 64,47 m, sasniedzot personisko rekordu un izcīnot sudraba medaļu. Par sacensību uzvarētāju kļuva chorvatiete Sāra Kolaka, kuŗa savā labākajā mēģinājumā šķēpu raidīja 65,12 m tālu.

Arī pasaules U-18 meistarsacīkstēs – sudrabs

Tālajā Kenijas galvaspilsētā Nairobi pasaules meistarsacīkstēs vieglatlētīem vecuma grupā līdz 18 gadiem startēja deviņi Latvijas

pārstāvji. Lielisku panākumu guva mūsu jaunieši **Oļegs Kozjakovs** (attēlā).

Pašā grūtākajā vieglatlētikas disciplīnā – desmitcīņā – Oļegs ieguva 7337 punktus, palaižot priekšā tikai Francijas pārstāvi Stevēnu Fovē-Klinšu (7559). Kozjakovs bija pats jaunākais 16 vieglatlētikas „bruņinieku” konkurencē. Trenējas Aizkraukles novada sporta skolā Valerija Veļčinska vadībā.

Tuvu bronzas medaļai bija tāllecēja **Kitija Paula Melnbārde** – 6,28 m. Tikpat tālu aizlēca arī francūziete Diāna Mulaka, taču viņai labāki bija papildu rādītāji. Sesto vietu izcīnīja **Eliza Kraule** septiņcīņā (5360 p.) un **Kristīne Blažēvica** tāllēkšanā – 6,08.

Diānai Dadzītei – divas zelta medaļas!

Ļoti veiksmīgi Latvijas parolimpiešiem Londonā sākušās pasaules meistarsacīkstes vieglatlētikā. Divas zelta medaļas izcīnījusi **Diāna Dadzīte**. Vispirms viņa startēja F55 medicīniskajā grupā lodes grūšanā un veiksmīgākajā – piektajā – mēģinājumā lodi aizgrūda 8,01 metru, sudraba medaļas ieguvēju kolumbieti Eriku Mariju Kastanjo-Salasaru apsteidzot par 24 centimetriem.

Diāna Dadzīte

Otru zelta medaļu Diāna Dadzīte izcīnīja šķēpa mešanā. Sacensībās, kur piedalījās sportistes medicīniskās grupās F55 un F56, Dadzīte labākajā mēģinājumā šķēpu raidīja 27,07 metru tālumā, kas F55 grupā ir jauns pasaules rekords.

Latviju vēl pārstāv Ingrīda Priede, Aigars Apinis un Dmitrijs Silovs diska mešanā, kā arī Edgars Bergs lodes grūšanā. Sacensības notiek stadionā, kur 2012. gadā risinājās Londonas Paralimpiskās spēles.

Plūdmales volejbolistiem – bronzas medaļas

Latvijas plūdmales volejbolisti **Kristaps Šmits** un **Michails Samoilovs** Ķīnā izcīnīja U-21 pasaules meistarsacīkšu bronzas medaļas. Spēlē par trešo vietu turnīrā ar 19. numuru izliktie Šmits/Samoilovs droši ar 2:0 (21:17, 21:17) pārspēja ar 32. numuru izliktos austriešus Moricu Fabianu Kindlu un Marianu Klafingeru. Šmits/Samoilovs turnīrā izcīnīja sešas uzvaras septiņās spēlēs.

Kristaps Šmits un Michails Samoilovs // FOTO: fivb.org

Šmits/Samoilovs pērn izcīnīja trešo vietu pasaules meistarsacīkstēs U-19 vecuma grupā. Viņi kļuvuši par trešo Latvijas vīru duetu, kuri U-21 planētas meistarsacīkstēs tikuši pie medaļām, jo 2005.gadā par pasaules čempioniem šajā vecuma grupā kļuva Mārtiņš Pļaviņš un Aleksandrs Samoilovs, kuŗš ir Michaila Samoilova vecākais brālis, bet gadu pirms tam Toms Šmēdiņš un Valters Ramma izcīnīja sudrabu.

Latvijas plūdmales volejbolistes **Tīna Graudiņa** un **Anastasija Kravčenko** Masters turnīru Turcijā beidza dalītā piektajā vietā. Viņas ceturtdaļfinālā ar 0:2 (19:21, 12:21) zaudēja ar otro numuru izliktajām brazilietēm.

DAŽOS VĀRDOS

- Latvijas titulētā cikstone **Anastasija Grigorjeva** Madridē izcīnīja otro vietu Spānijas *Grand Prix* izcīņā. Startējot svara katēgorijā līdz 60 kilogramiem Grigorjeva pirmajā kārtā ar 6:1 uzvarēja mājiniēci Blanku Rodriguesu, ceturtdaļfinālā ar 2:1 uzveica zviedrieti Terēzi Pēšoni, pusfinālā ar 12:2 pārliecinoši uzveica bulgārieti Mimi Hristovu, bet finālā ar 5:11 zaudēja Ļubovai Ovčarovai no Krievijas, kuŗai maijā zaudēja arī Eiropas meistarsacīkšu finālā.

- Pasaules junioru meistarsacīkstēs **orientēšanās sportā** Tampērē Endijs Titomers, Matiss Slikšjānis un Uldis Upišs stafetē izcīnīja 10. vietu.

- Latvijas **3x3 izlases basketbolisti**, kuŗi Amsterdamā (Nīderlande) izcīnīja Eiropas kausu, ievērojami pakāpušies Starptautiskās Basketbola federācijas (FIBA) 3x3 basketbola rangā. Trīs no viņiem pat izdevies iekļūt labāko simtniekā. Agnis Čavars ieņem 93., Edgars Krūmiņš – 96., Kārlis Pauls Lasmanis – 100. vietu. Ceturtais Eiropas kausa izcīņš čempions Nauris Miezišs ir 109. vietā.

- Pasaules kausa izcīņā **lakrosā** Gilfordā, Lielbritānijā, Latvijas dāmu izlase līdz pirmdienai bija guvusi divas uzvaras un piedzīvojusi vienu zaudējumu.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS

Jauniešu volejbols Austrijā

ANDRIS KĻAVIŅŠ

Kad Latvijā jau pina Jāņu vainagus, Rīgas Volejbola skolas jaunieši sēdās autobusā, lai uzsāktu ceļojumu uz gleznaino Austriju. Tālajā ceļā doties vīlinājā Klāgenfurtē pie Forterzē ezera notiekošais sporta festivāls *United World Games*, kas jau 13. reizi pulcēja jauniešus no visas pasaules.

UWG aizsācēji 2004. gadā bija neliela grupa austriešu, kuŗi iecerēja apvienot savas zemes jaunus sportistus sacensties populārās sporta spēlēs. Drīz vien pievienojās komandas no visas Eiropas, paplašinājās sacensību programma. Pēc četriem gadiem Klāgenfurtē nespēja uzņemt visus viesus, un beisbola, boulinga, peldēšanas un tenisa cīņas notika Vīnē. Gluži kā Olimpiskajās spē-

ka dažādi turnīri viņu komandām notiekot katru otro nedēļu. Latvietēm pietā vieta 24 komandu konkurencē. Uzvarēja Polijas *Ostrada*.

Arī U-15 meiteņu komanda uzvarēja savā apakšgrupā, uzvarot Austrijas *Aschbacher Volleyball*, Turcijas *PEV* un komandu, kas nes slavenā futbola kluba *Eintracht* vārdu no Berlīnes. Ceturtdaļfinālā bija jāatvairīta Nīderlandes *Prima Donna Kaas* pārkums. Pietā vieta no 27 komandām. Uzvarēja Austrijas *ATSC Wildcats*.

U-13 vecuma meitenes cīņās uz mazāku laukuma ar četrām spēlētājām komandā. Mūsu pirmā komanda apakšgrupā uzvarēja Vācijas meitenes, bet zaudēja Austrijas un Serbijas līdzaudzēm. Mazajā finālā tika pieveiktas fran-

RVS U-17 komanda pēc uzvaras pār spēcīgo Nīderlandes klubu // FOTO: Jana Ļeļeva

lēs ar katru gadu pieauga sporta veidu un dalībnieku skaits. 2015. gadā sarīkoja basketbola treneru un skautu kliniku ar ASV speciālistu piedalīšanos. Šogad tika sasniegts jauns rekords – vairāk nekā desmit tūkstošu dalībnieku, tajā skaitā no Dienvidāfrikas, Brazīlijas, Indijas, Bangladešas, Kenijas...

Kā veicās mūsu jaunajiem volejbolistiem? Visveiksmīgākie izrādījās **Gata Vanaga trenētie puīši**, kuŗi U-15 vecuma grupā sīvajā konkurencē izcīnīja bronzas medaļas, finālspēlēs pieveicot Polijas un Nīderlandes līdzaudzējus. Lielo panākumu kaldināja Sandis Bērziņš, Dans Lismanis, Reinis Egle, Kārlis Uģis Ābelītis, Aleksandrs Bogačovs, Leo Saulītis, Dāvis Viksne, Oskars Meistars, Gustavs Klucis un Matīss Šalms. Uzvarēja spāņi.

Meitenes piedalījās ar četrām komandām dažādās vecuma grupās **treneru Andra Kļaviņa** un **Janas Ļeļevas** vadībā. U-17 vecuma grupā latvietes bija par gadu diviem jaunākas. Tas netraucēja apakšgrupā pieveikt mājiniēces *Wortherse Lower*, vācu *ASV Dachau*, kā arī ļoti spēcīgo Nīderlandes *Dutch Dordrecht*. Tā bija meiteņu labākā spēle kopš komandas izveidošanas, sagādājot savīlinošas emocijas gan trenerim, gan pašām. Vārbūt tās arī bija *pievairas* tā paša vakara ceturtdaļfinālā zaudējumā ar 1:2 Vācijas *Planegg-Krailling*, kuŗa nebūt nebija neuzvarama. Dažreiz karsta sirds un liela vēlēšanās traucē darboties ar vēsu prātu. Reti tiek spēlēt tāda līmeņa sacensībās. Sarunās ar Eiropas treneriem atklājās,

bet zaudēts Čehijas komandai. Kopvērtējumā – 18. vieta 28 komandu vidū.

Otrā RVS komanda zaudēja Berlīnes klubam un Serbijas komandai, bet pieveica Vācijas *Bad Soden*, ierindojoties 21. vietā. Mazajām meitenēm galvenais uzdevums bija iejusties šādā *sportiskās Bābeles* gaisotnē un prast parādīt savas labākās spējas.

Par vecāku līdzekļiem sarūpētais ceļojums nebija viegls. Tā bija jauna pieredze, raksturu atklāsmes grūtībās, salīdzināšanās komandā. Gan 3600 km autobusā, gan sadzīvē armijas teltīs, dažādu rasu kultūras izpausmes *tam-tam* ritmos vai ziloņu taures skaņas atdarināšanas mēģinājumos bangojā nometne pāri pusnaktij, gan mūsu maciņus šokējošās cenas Austrijas kafējnicās, gan neskatāmās sporta zāles (RVS audzēkņiem Rīgā tās katastrofāli trūkst), milzīgais modernais stadions nelielajā Klāgenfurtē.

To visu atsvēra ceļojums, veroties uz brīnišķīgajiem Karintijas dabas skatiem no Karntenas Piramīdturna, kuŗā var pacelties viena kilometra augstumā virs jūras līmeņa vai senā *Hochosterwitz* cietskāna klintīm, peldes *Forterzē* ezera tirkizzilajā ūdenī, ekskursija pa Vārsavu ar meitenēm tik nozīmīgo veikalu saturu iepazīšanu.

Ja iebraucot Austrijas pirmajā kalnu tunelī visi nežēlojam plaukstīņas aplaudējot, tad pie n-tā tuneļa tās sāka sūrstēt, aplausi pierima, bet ar visu spēku uzbangoja, pārbraucot mīļās Latvijas robežu. Nekur nav tik labi kā mājās!